

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา
(Office of Agricultural Affairs Jakarta)

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนเมษายน 2569

 Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Jakarta

 oaa_jakarta

 www.opsmoac.go.th/jakarta-home

จากก๊าซสู่รัญพิช: การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานปุ๋ย เพิ่มความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางอาหารและการค้า

สถานการณ์ความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคช่องแคบฮอร์มุซ กำลังก่อให้เกิดข้อจำกัดต่อการไหลเวียนของพลังงาน และปุ๋ยในระบบการค้าโลกอย่างมีนัยสำคัญ โดยเริ่มปรากฏผลกระทบเชิงประจักษ์ต่อระดับต้นทุนการผลิต ความต่อเนื่องของห่วงโซ่อุปทาน และเสถียรภาพของระบบอาหารโลก ช่องแคบดังกล่าวเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ที่รองรับการขนส่งน้ำมันทางทะเลประมาณหนึ่งในสี่ของโลก รวมถึงก๊าซธรรมชาติเหลวและปุ๋ยในปริมาณสูง เมื่อการสัญจรทางเรือลดลงอย่างรุนแรง จึงทำให้ตลาดพลังงานตอบสนองโดยทันที ส่งผลให้ราคาน้ำมันและก๊าซธรรมชาติปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในหลายภูมิภาค โดยเฉพาะในเอเชียและยุโรป และทำให้ต้นทุนการผลิตปุ๋ยไนโตรเจนเพิ่มสูงขึ้นตามกลไกต้นทุนวัตถุดิบหลัก เนื่องจากก๊าซธรรมชาติเป็นปัจจัยการผลิตสำคัญของยูเรียและแอมโมเนีย

ผลกระทบดังกล่าวได้ขยายตัวจากภาคพลังงานเข้าสู่ตลาดปุ๋ยโดยตรง ทั้งในด้านการผลิต การค้า และการขนส่ง ภูมิภาคอ่าวเปอร์เซียมีได้มีบทบาทเพียงในฐานะแหล่งพลังงานสำคัญเท่านั้น หากยังเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบหลัก เช่น กำมะถันสำหรับการผลิตปุ๋ยฟอสเฟต และเป็นศูนย์กลางสำคัญของการค้าปุ๋ยทางทะเลของโลก โดยมีปริมาณการขนส่งปุ๋ยทางเรือราวหนึ่งในสามต้องผ่านช่องแคบฮอร์มุซ เมื่อเกิดการหยุดชะงัก จึงส่งผลให้ราคาปุ๋ย โดยเฉพาะปุ๋ยไนโตรเจน ปรับตัวสูงขึ้นอย่างเด่นชัด ขณะที่ราคาปุ๋ยฟอสเฟตปรับเพิ่มขึ้นในระดับรองลงมา ภาวะดังกล่าวยิ่งรุนแรงขึ้นจากโครงสร้างการค้าปุ๋ยโลกที่มีการกระจุกตัวสูง ทำให้หลายประเทศที่พึ่งพาการนำเข้าปุ๋ยจากภูมิภาคอ่าวเปอร์เซียเผชิญความเปราะบางมากขึ้น ทั้งด้านต้นทุน การจัดหาสินค้า และความสามารถในการบริหารความเสี่ยงด้านอุปทาน

จากก๊าซสู่รัญพิช: การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานปุ๋ย เพิ่มความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางอาหารและการค้า

ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดได้รับแรงกดดันมากเป็นพิเศษ เนื่องจากหลายประเทศมีข้อจำกัดด้านฐานะการคลัง ภาระหนี้สาธารณะสูง ความไม่สมดุลภายนอก และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จำกัด จึงมีขีดความสามารถต่ำในการรองรับการเพิ่มขึ้นของราคาปุ๋ย หรือจัดหาสินค้าทดแทนจากแหล่งอื่น นอกจากนี้ การพึ่งพาปุ๋ยนำเข้าจากอ่าวเปอร์เซียยังพบในหลายประเทศที่มีความอ่อนไหวต่อปัญหาความมั่นคงทางอาหาร เช่น ชูदान แทนซาเนีย และโซมาเลีย ด้วยเหตุนี้ การหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานปุ๋ยจึงมิได้เป็นเพียงประเด็นด้านการค้าเท่านั้น หากยังเชื่อมโยงโดยตรงกับผลผลิตทางการเกษตรระดับผลผลิตต่อไร่ และความเพียงพอของอาหารในระยะต่อไป โดยเฉพาะในประเทศที่ภาคเกษตรยังพึ่งพาปัจจัยการผลิตนำเข้าในสัดส่วนสูง

นอกเหนือจากต้นทุนปุ๋ยที่เพิ่มขึ้นแล้ว ต้นทุนตลอดห่วงโซ่อุปทานยังเร่งตัวขึ้นจากค่าขนส่งและค่าประกันภัยที่ปรับสูงขึ้นอย่างมาก อัตราค่าระวางเรือบรรทุกน้ำมันเพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 90 นับตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2569 ขณะที่ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเรือเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัว และเบี่ยงประกันภัยความเสี่ยงจากสงครามปรับสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว จนผู้รับประกันภัยบางรายยุติการให้ความคุ้มครองเรือที่ปฏิบัติการในอ่าวเปอร์เซีย ภาระต้นทุนดังกล่าวส่งผ่านไปยังราคาปุ๋ย ต้นทุนการผลิตทางการเกษตร และศักยภาพการส่งออกสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีแนวโน้มกระทบต่อการตัดสินใจเพาะปลูก ทั้งในด้านชนิดพืช พื้นที่เพาะปลูก และระดับการใช้ปัจจัยการผลิต ซึ่งท้ายที่สุดอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณอาหารในตลาดโลก และผลลัพธ์ด้านการพัฒนาในวงกว้าง

โดยสรุป วิกฤตในภูมิภาคช่องแคบฮอร์มุซกำลังก่อให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องจากตลาดพลังงานไปสู่ตลาดปุ๋ย และขยายผลต่อความมั่นคงทางอาหาร การค้า และฐานะเศรษฐกิจของประเทศที่พึ่งพาการนำเข้า ปัจจัยเสี่ยงสำคัญประกอบด้วยต้นทุนก๊าซธรรมชาติที่สูงขึ้น การหยุดชะงักของเส้นทางขนส่งปุ๋ย การเพิ่มขึ้นของค่าระวางเรือและเบี่ยงประกันภัย ตลอดจนข้อจำกัดด้านการคลังและการเงินของประเทศผู้นำเข้า หากสถานการณ์ยืดเยื้อ มีความเป็นไปได้สูงที่จะก่อให้เกิดแรงกดดันต่อราคาปุ๋ยผลผลิตทางการเกษตร และเสถียรภาพของระบบอาหารโลกในระยะถัดไป จึงควรติดตามสถานการณ์ด้านพลังงาน โลจิสติกส์ และตลาดปุ๋ยอย่างใกล้ชิด เพื่อประเมินผลกระทบเชิงนโยบายและจัดทำมาตรการรองรับอย่างทัน่วงที่

ที่มา: unctad, วันที่ 1 เมษายน 2569

ปุ๋ยอินโดนีเซียยืนยันยันตรึงราคาจำหน่ายปลีกสูงสุดปุ๋ยอุดหนุน แม้วิกฤตช่องแคบฮอร์มุซส่งผลกระทบต่อตลาดโลก

ในการประชุมคณะทำงานร่วมกับคณะกรรมการการค้าที่ 11 แห่งสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซีย ณ กรุงจาการ์ตา นาย Rahmad Pribadi ประธานกรรมการบริหารบริษัท PT Pupuk Indonesia (Persero) ยืนยันว่า ราคาจำหน่ายปลีกสูงสุด (Highest Retail Price: HET) ของปุ๋ยอุดหนุนจะไม่มี การปรับเพิ่มขึ้น แม้สถานการณ์ความตึงเครียดบริเวณช่องแคบฮอร์มุซจะส่งผลกระทบต่อตลาดโลก นาย Rahmad ระบุว่า ภายหลังกฎรัฐบาลปรับลด HET ของปุ๋ยอุดหนุนลงร้อยละ 20 แล้ว ยังไม่มีนโยบายปรับราคาเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ มาตรการควบคุมราคาดังกล่าวจะยังคงมีผลบังคับใช้ต่อเนื่อง เพื่อรักษาเสถียรภาพด้านอุปทาน และราคาปุ๋ยภายในประเทศ

แม้ว่าช่องแคบฮอร์มุซจะเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์ของการค้าปุ๋ยโลก โดยมีสัดส่วนการลำเลียงประมาณร้อยละ 30 ของปริมาณการค้าปุ๋ยระหว่างประเทศทั้งหมด แต่สถานการณ์ดังกล่าวยังไม่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อกำลังการผลิตปุ๋ยภายในประเทศอินโดนีเซีย เนื่องจากอินโดนีเซียมีกำลังการผลิตปุ๋ยในในประเทศเพียงพอต่อความต้องการใช้ภายในประเทศ ปัจจุบัน บริษัท PT Pupuk Indonesia (Persero) มีกำลังการผลิตปุ๋ยเชิงปฏิบัติการณ์อยู่ที่ 8.8 ล้านตันต่อปี ขณะที่กำลังการผลิตติดตั้งรวมอยู่ที่ 9.4 ล้านตันต่อปี แม้โรงงานบางส่วนจะเป็นโรงงานรุ่นเก่าก็ตาม ด้วยศักยภาพดังกล่าว อินโดนีเซียจึงสามารถรองรับความต้องการใช้ปุ๋ยในทั้งในระบบอุดหนุนและนอกกรอบอุดหนุนได้ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศ

ปุ๋ยอินโดนีเซียยืนยันตรึงราคาจำหน่ายปลีกสูงสุดปุ๋ยอุดหนุน แม้วิกฤตช่องแคบฮอร์มุซส่งผลกระทบต่อตลาดโลก

นอกจากนี้ นาย Rahmad ระบุว่า อินโดนีเซียมีศักยภาพที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสร้างเสถียรภาพในระบบอาหารโลก โดยเฉพาะด้านการรักษาความมั่นคงของอุปทานปุ๋ย ท่ามกลางความผันผวนของตลาดระหว่างประเทศ แม้ว่าราคาปุ๋ยในตลาดโลกจะปรับตัวเพิ่มขึ้นจากประมาณ 400 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน เป็น 800 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน อันเป็นผลจากความตึงเครียดบริเวณช่องแคบฮอร์มุซ แต่ปัจจัยดังกล่าวยังไม่ก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อการจัดหาปุ๋ยภายในประเทศ ขณะเดียวกัน วัตถุดิบสำคัญอื่น ๆ เช่น ฟอสเฟตและโพแทช ยังคงมีเสถียรภาพด้านอุปทาน เนื่องจากประเทศผู้ผลิตหลักยังไม่มีข้อจำกัดด้านการผลิต โดยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระยะสั้นมีแนวโน้มเกี่ยวข้องกับต้นทุนด้านการขนส่งและค่าระวางเรือ มากกว่าการขาดแคลนสินค้า

ในส่วนของนโยบายภาครัฐ รัฐบาลอินโดนีเซียได้ปรับลดราคาปุ๋ยอุดหนุนลงร้อยละ 20 โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2568 ซึ่งถือเป็นหนึ่งในมาตรการสำคัญภายใต้การบริหารของประธานาธิบดี Prabowo Subianto การปรับลดราคาดังกล่าวครอบคลุมปุ๋ย 2 ประเภทหลัก ได้แก่ ปุ๋ยยูเรียและปุ๋ยเอ็นพีเค โดยราคาปุ๋ยยูเรียลดจาก 2,250 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เหลือ 1,800 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม หรือจาก 112,500 รูเปียห์ต่อกระสอบขนาด 50 กิโลกรัม เหลือ 90,000 รูเปียห์ต่อกระสอบ ส่วนราคาปุ๋ยเอ็นพีเคลดจาก 2,300 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม เหลือ 1,840 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม หรือจาก 115,000 รูเปียห์ต่อกระสอบ เหลือ 92,000 รูเปียห์ต่อกระสอบ โดยใช้อัตราเดียวกันทั่วประเทศ

มาตรการดังกล่าวมีส่วนช่วยลดต้นทุนการผลิตภาคเกษตร เพิ่มกำลังซื้อของเกษตรกร และสนับสนุนการยกระดับความเป็นอยู่ของภาคเกษตรกรรม ทั้งนี้ นาย Rahmad ระบุเพิ่มเติมว่า ผลของการปรับลด HET ลงร้อยละ 20 สะท้อนให้เห็นจากปริมาณการซื้อปุ๋ยที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในช่วงปี 2568 และ 2569 โดยในปี 2569 ปริมาณการซื้อเพิ่มขึ้นร้อยละ 31 อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการเปิดเผยตัวเลขเชิงปริมาณของการกระจายปุ๋ยอุดหนุนแก่เกษตรกรในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2569

โดยสรุป Pupuk Indonesia ยืนยันการตรึงราคาจำหน่ายปลีกสูงสุดของปุ๋ยอุดหนุน แม้สถานการณ์บริเวณช่องแคบฮอร์มุซจะก่อให้เกิดความผันผวนต่อการค้าปุ๋ยโลกและราคาปุ๋ยในตลาดระหว่างประเทศก็ตาม ปัจจัยสนับสนุนสำคัญมาจากศักยภาพการผลิตปุ๋ยภายในประเทศที่เพียงพอ ความมั่นคงของวัตถุดิบหลัก และนโยบายภาครัฐที่ปรับลดราคาปุ๋ยอุดหนุนตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2568 ส่งผลให้ต้นทุนภาคเกษตรลดลงและความต้องการซื้อปุ๋ยเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัดในปี 2569 จึงประเมินได้ว่า อินโดนีเซียยังคงสามารถรักษาความมั่นคงด้านปุ๋ยและเสถียรภาพราคา เพื่อสนับสนุนภาคการเกษตรได้อย่างต่อเนื่อง

ที่มา: Antara News, วันที่ 3 เมษายน 2569

อุตสาหกรรมยางพาราใน สุมาตราใต้เผชิญแรงกดดันจาก ความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

เมื่อวันที่ 6 เมษายน 2569 นาย Alex K Eddy ประธานสมาคมบริษัทผู้ประกอบการยางอินโดนีเซีย (Gapkindo) จังหวัดสุมาตราใต้ เปิดเผยว่าการทวีความรุนแรงของความขัดแย้งในตะวันออกกลาง และความเสี่ยงต่อเส้นทางเดินเรือผ่านช่องแคบฮอร์มุซ กำลังก่อให้เกิดความกังวลต่ออุตสาหกรรมยางพาราในจังหวัดสุมาตราใต้ของอินโดนีเซียอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผลกระทบจากราคาน้ำมันโลกที่ปรับตัวสูงขึ้นและการอ่อนค่าของเงินรูเปียห์ ซึ่งส่งผลให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มมากกว่าร้อยละ 10 นอกจากนี้ ความขัดแย้งและความตึงเครียดบริเวณช่องแคบฮอร์มุซได้ส่งผลโดยตรงต่อราคาน้ำมันและอัตราแลกเปลี่ยนเงินรูเปียห์ อีกทั้งยังทำให้ราคาวัตถุดิบช่วยการผลิตที่สำคัญ เช่น พลาสติกที่ใช้ในกระบวนการผลิตยาง ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

แม้ราคายางธรรมชาติในตลาดโลกจะปรับเพิ่มขึ้นตามความวิตกกังวลของตลาดต่อสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์ แต่ภาวะดังกล่าวยังมีได้ก้อประโยชน์แก่ผู้ผลิตอย่างเต็มที่ เนื่องจากต้นทุนวัตถุดิบหลักจากเกษตรกรปรับตัวสูงขึ้นตามการแข่งขันรับซื้อระหว่างโรงงาน ส่งผลให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเร่งดำเนินมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและควบคุมค่าใช้จ่ายอย่างเข้มงวดเพื่อรักษาความสามารถในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ ความเสี่ยงสำคัญยังอยู่ที่อุปสงค์ของตลาดโลก หากความขัดแย้งยืดเยื้อและขยายวงไปสู่หลายประเทศ อาจทำให้เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าชะลอลตัว การใช้จ่ายของผู้บริโภคลดลง และผู้ผลิตยางล้อยกระดับโลกปรับลดกำลังการผลิต ซึ่งจะกระทบต่อความต้องการยางธรรมชาติจากอินโดนีเซียโดยตรง

อุตสาหกรรมยางพาราในสุมาตราใต้เผชิญ แรงกดดันจากความขัดแย้งในตะวันออกกลาง

ช่องแคบฮอร์มุซถือเป็นหนึ่งในเส้นทางพลังงานที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์สูงสุดของโลก โดยมีน้ำมันประมาณหนึ่งในห้าของอุปทานโลกขนส่งผ่านเส้นทางดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ ความไม่แน่นอนในพื้นที่นี้จึงได้สร้างแรงกดดันต่อตลาดระหว่างประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อย่างไรก็ตาม จนถึงขณะนี้ อุตสาหกรรมยางพาราในจังหวัดสุมาตราใต้ยังไม่ได้รับรายงานเกี่ยวกับความล่าช้าในการขนส่งสินค้าส่งออก และโครงสร้างตลาดปลายทางยังคงมีเสถียรภาพในระดับหนึ่ง โดยประเทศคู่ค้าหลักยังคงได้แก่ สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศยุโรป ญี่ปุ่น อินเดีย และเกาหลีใต้

ในด้านผลประกอบการ ข้อมูลของ Gapkindo สุมาตราใต้ ระบุรายละเอียด ดังนี้

ลำดับที่	รายการ	ม.ค. 2568 (ตัน)	ม.ค. 2569 (ตัน)	เปลี่ยนแปลง YoY	ก.พ. 2568 (ตัน)	ก.พ. 2569 (ตัน)	เปลี่ยนแปลง YoY
1	ปริมาณการผลิต ยางพารา	68,367	58,742	ลดลง 14.1%	68,466	63,674	ลดลง 7.0%
2	ปริมาณการส่งออก	62,354	51,569	ลดลง 17.3%	71,127	59,151	ลดลง 16.8%

ทั้งนี้ ในภาพรวม ปริมาณการส่งออกยางพาราของจังหวัดสุมาตราใต้ในช่วงสองเดือนแรกของปี 2569 อยู่ที่ 110,720 ตัน ลดลงจาก 133,481 ตันในช่วงเดียวกันของปีก่อน หรือหดตัวประมาณร้อยละ 17

โดยสรุป อุตสาหกรรมยางพาราในจังหวัดสุมาตราใต้กำลังเผชิญแรงกดดันจากปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ทั้งด้านราคาพลังงาน ต้นทุนวัตถุดิบช่วยการผลิตที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น และความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน แม้การขนส่งส่งออกยังไม่ปรากฏสัญญาณหยุดชะงักชัดเจน แต่ความเสี่ยงด้านอุปสงค์โลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นหากความขัดแย้งยืดเยื้อ ขณะเดียวกัน ตัวเลขการผลิตและการส่งออกในช่วงสองเดือนแรกของปี 2569 ต่างปรับลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนอย่างมีนัยสำคัญ จึงควรติดตามทั้งสถานการณ์ภูมิรัฐศาสตร์ ต้นทุนการผลิต และแนวโน้มคำสั่งซื้อจากตลาดต่างประเทศอย่างใกล้ชิด เพื่อประเมินผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและการส่งออกในระยะถัดไป

ที่มา: Bisnis.com Sumatra, วันที่ 6 เมษายน 2569

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซียเริ่มความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับญี่ปุ่น เพื่อขับเคลื่อนการหมุนเวียนทรัพยากรมนุษย์ในเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซีย (KKP) ได้เริ่มดำเนินความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับรัฐบาลญี่ปุ่นผ่านองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency: JICA) ภายใต้โครงการ Indonesia–Japan Circulation of Human Resources in the Blue Economy โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซียให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาคประมงของญี่ปุ่น การเปิดตัวความร่วมมือดังกล่าวมีขึ้นผ่านการเข้าพบเชิงकारวาระระหว่างผู้แทน KKP กับคณะผู้เชี่ยวชาญของ JICA ณ กรุงจาการ์ตา โดยมีนาง Lilly Aprilya Pregiwati เลขาธิการสำนักพัฒนาและส่งเสริมทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและประมง (BPPSDM) ให้การต้อนรับ พร้อมแสดงความขอบคุณต่อการสนับสนุนจากรัฐบาลญี่ปุ่นผ่าน JICA และกล่าวต้อนรับคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างสองประเทศ

นาง Lilly ระบุว่า ความร่วมมือดังกล่าวมิได้มีความสำคัญเฉพาะต่อการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซียเท่านั้น แต่ยังมีส่วนตอบสนองต่อความต้องการแรงงานในภาคประมงของญี่ปุ่นด้วย โดยอินโดนีเซียมีความพร้อมที่จะทำหน้าที่เป็นหุ้นส่วนที่มีความน่าเชื่อถือในการจัดหาแรงงานฝีมือที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ยังได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญของ JICA ในการยกระดับระบบการฝึกอบรม มาตรฐานการพัฒนากำลังคน และการปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมประมงของญี่ปุ่น เพื่อให้การดำเนินโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีเอกภาพในการประสานงาน และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมแก่ทั้งสองประเทศ

โครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซียให้สามารถรองรับความต้องการแรงงานในญี่ปุ่น ควบคู่กับการพัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมแรงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กิจกรรมภายใต้โครงการประกอบด้วยฝึกอบรมในประเทศญี่ปุ่น การจัดหาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเรียนรู้สมัยใหม่ ตลอดจนการจัดส่งผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ทั้งนี้ ความร่วมมือจะดำเนินเป็นระยะเวลา 3 ปี นับจากการเดินทางมาถึงของคณะผู้เชี่ยวชาญเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2569 โดยมีพื้นที่ดำเนินงานหลัก ได้แก่ วิทยาเขตจาการ์ตาของวิทยาลัยโพลีเทคนิคผู้เชี่ยวชาญธุรกิจประมง (AUP) วิทยาลัยโพลีเทคนิคทางทะเลและประมงเมือง Karawang และศูนย์ฝึกอบรมและส่งเสริมการประมงเมือง Ambon (BPPP Ambon)

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซียเริ่มความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับญี่ปุ่น เพื่อขับเคลื่อนการหมุนเวียนทรัพยากรมนุษย์ในเศรษฐกิจสีน้ำเงิน

ในระหว่างการประชุม ทั้งสองฝ่ายได้แนะนำคณะผู้แทนและหารือประเด็นสำคัญหลายด้าน ได้แก่ การนำเสนอข้อมูลภาพรวมของ BPPSDM KP การชี้แจงพื้นที่ดำเนินโครงการในระยะเริ่มต้น และการกำหนดแผนปฏิบัติการ รวมถึงการจัดเตรียมสถานที่ทำงานสำหรับคณะผู้เชี่ยวชาญ ณ วิทยาลัยโพลีเทคนิค AUP กรุงจาการ์ตา ฝ่ายอินโดนีเซียประกอบด้วยผู้แทนจากหลายหน่วยงานภายใต้ KKP อาทิ ศูนย์การศึกษาด้านกิจการทางทะเลและประมง ศูนย์ฝึกอบรมด้านกิจการทางทะเลและประมง วิทยาลัยโพลีเทคนิค AUP ศูนย์ BPPP Ambon สำนักประชาสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักเลขานุการ BPPSDM KP และวิทยาลัยโพลีเทคนิคทางทะเลและประมง เมือง Karawang ขณะที่ฝ่ายญี่ปุ่นมีคณะผู้เชี่ยวชาญจาก JICA เข้าร่วม อาทิ หัวหน้าที่ปรึกษา ผู้ประสานงานโครงการ และผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ภายหลังการประชุม คณะ BPPSDM KP และ JICA ได้เดินทางต่อไปยังวิทยาเขต AUP กรุงจาการ์ตา เพื่อเปิดและตรวจเยี่ยมสำนักงานเลขานุการโครงการอินโดนีเซีย-ญี่ปุ่น

นาง Lilly คาดว่า ความร่วมมือดังกล่าวจะมีส่วนสนับสนุนการยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ด้านกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซียให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการตอบสนองต่อโครงการลำดับความสำคัญของประเทศและความต้องการแรงงานในภาคประมงของญี่ปุ่น บนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกัน

โดยสรุป KKP ได้เริ่มดำเนินความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับรัฐบาลญี่ปุ่นผ่าน JICA ภายใต้โครงการพัฒนาการหมุนเวียนทรัพยากรมนุษย์ในเศรษฐกิจสีน้ำเงิน โดยมุ่งยกระดับศักยภาพกำลังคนด้านกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซียให้มีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาคประมงของญี่ปุ่น โครงการดังกล่าวครอบคลุมการฝึกอบรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ การจัดส่งผู้เชี่ยวชาญ และการเสริมความร่วมมือด้านภาษาและมาตรฐานวิชาชีพ ซึ่งจะดำเนินการเป็นระยะเวลา 3 ปี ความร่วมมือนี้มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาทุนมนุษย์ การยกระดับมาตรฐานแรงงาน และการสนับสนุนเป้าหมายเชิงนโยบายของทั้งสองประเทศในภาคเศรษฐกิจทางทะเลอย่างเป็นรูปธรรม

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง, วันที่ 6 เมษายน 2569

รัฐบาลอินโดนีเซียเร่งยกระดับบรรณาภิบาล สินค้าน้ำตาลแห่งชาติ ควบคุมพื้นที่ปลูกอุตสาหกรรม และคุ้มครองเกษตรกรอ้อย

เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2569 นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เปิดเผยภายหลังเข้าร่วมการประชุมและการรับฟังความเห็นร่วมกับคณะกรรมการที่ 6 แห่งสภาผู้แทนราษฎรอินโดนีเซียว่า รัฐบาลอยู่ระหว่างเร่งปรับปรุงบรรณาภิบาลสินค้าน้ำตาลระดับชาติ หลังภาคอุตสาหกรรมน้ำตาลเผชิญแรงกดดันตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่ภาคต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยปัญหาสำคัญไม่ได้จำกัดอยู่เพียงที่ประสิทธิภาพการผลิตในระดับต่ำเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความผิดปกติในระบบกระจายสินค้าและการค้าภายในประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์หลัก 3 ประการ ได้แก่ 1) การฟื้นฟูพื้นที่ปลูกอ้อยที่เสื่อมสภาพ 2) การควบคุมการนำเข้าผ่านนโยบายข้อห้ามและข้อจำกัด (Lartas) และ 3) การฟื้นฟูอุตสาหกรรมน้ำตาลแห่งชาติ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและคุ้มครองเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยภายในประเทศ

ในส่วนของภาคต้นน้ำ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาพื้นที่ปลูกอ้อยที่เสื่อมสภาพในการให้ผลผลิต โดยผลการประเมินระดับประเทศพบว่า อ้อยส่วนใหญ่ได้ผ่านช่วงอายุที่เหมาะสมต่อการให้ผลผลิตไปแล้ว และไม่สามารถให้ผลผลิตได้เต็มประสิทธิภาพอีกต่อไป ภายหลังจากการประเมินในปี 2568 รัฐบาลได้ตรวจสอบพื้นที่ปลูกอ้อยทั่วประเทศตามข้อสั่งการของประธานาธิบดี Prabowo Subianto และพบว่าอ้อยร้อยละ 70-80 อยู่ในสภาพไม่เหมาะสมต่อการผลิต จากพื้นที่ปลูกอ้อยทั่วประเทศประมาณ 500,000 เฮกตาร์ มีมากกว่า 300,000 เฮกตาร์เป็นพื้นที่ปลูกอ้อยเก่าที่เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเพิ่มผลผลิต ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงจัดสรรงบประมาณ 1.7 ล้านล้านรูเปียห์ในปี 2568 เพื่อสนับสนุนโครงการฟื้นฟูพื้นที่ปลูกอ้อยและจะดำเนินการต่อเนื่องในปี 2569 โดยตั้งเป้าฟื้นฟูพื้นที่ปลูกอ้อยปีละ 100,000 เฮกตาร์ ต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อเพิ่มผลผลิตและยกระดับรายได้ของเกษตรกร

รัฐบาลอินโดนีเซียเร่งยกระดับบรรณาภิบาล สินค้าน้ำตาลแห่งชาติ ควบคุมฟืนฟูดสาหกรรม และคุ้มครองเกษตรกรอ้อย

ขณะเดียวกัน ในภาคปลายน้ำ รัฐบาลแสดงความกังวลต่อความผิดปกติในระบบการค้าน้ำตาล ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเกษตรกรและอุตสาหกรรมภายในประเทศ แม้ความต้องการนำเข้าน้ำตาลจะเพิ่มขึ้น แต่ผลิตภัณฑ์น้ำตาลและกากน้ำตาลภายในประเทศกลับไม่สามารถระบายสู่ตลาดได้ตามปกติ โดยราคาากน้ำตาลซึ่งเคยอยู่ที่ 1,900 รูเปียห์ต่อลิตร ได้ปรับลดลงเหลือเพียง 1,000 รูเปียห์ต่อลิตรในเดือนมีนาคม 2569 ส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของรัฐวิสาหกิจในภาคน้ำตาล โดยบริษัท PTPN มีผลขาดทุนประมาณ 600,000 ล้านบาท นอกจากนี้ รัฐบาลยังตรวจพบความผิดปกติในการกระจายน้ำตาลทรายขัดสีคุณภาพสูงสำหรับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งรั่วไหลเข้าสู่ตลาดผู้บริโภคในฐานะน้ำตาลทรายขาวบริโภคในหลายพื้นที่ เช่น จังหวัดชวากลางและจังหวัดกาลิมันตันใต้ เพื่อตอบสนองต่อปัญหาดังกล่าว ประธานาธิบดี Prabowo ได้สั่งการให้นำนโยบายข้อห้ามและข้อจำกัด (Lartas) มาใช้ควบคุมการไหลเวียนของน้ำตาล และปิดช่องว่างของการบิดเบือนในระบบการค้า พร้อมทั้งมอบหมายให้รัฐวิสาหกิจเข้ามามีบทบาทในการกำกับดูแลการกระจายสินค้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ รัฐบาลยังเตรียมดำเนินการฟืนฟูดสาหกรรมน้ำตาลแห่งชาติในวงกว้าง เพื่อเสริมความแข็งแกร่งของระบบนิเวศอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนตลอดห่วงโซ่การผลิต โดย รมว. Amran แสดงความเชื่อมั่นว่า หากดำเนินมาตรการทั้งสามด้านอย่างต่อเนื่อง อินโดนีเซียจะสามารถบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลทรายขาวบริโภคได้อย่างซ้ำภายในปีหน้า ปัจจุบันอินโดนีเซียมีผลผลิตน้ำตาลระดับประเทศอยู่ในช่วง 2.6–2.7 ล้านตัน ขณะที่ความต้องการบริโภคน้ำตาลทรายขาวอยู่ที่ประมาณ 2.8–2.9 ล้านตัน ทำให้ยังมีส่วนต่างประมาณ 100,000–200,000 ตัน อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาความต้องการใช้น้ำตาลทั้งหมดของประเทศ ซึ่งอยู่ที่ 6.7 ล้านตัน แบ่งเป็นน้ำตาลเพื่อการบริโภค 2.8 ล้านตัน และน้ำตาลสำหรับภาคอุตสาหกรรม 3.9 ล้านตัน อินโดนีเซียยังคงจำเป็นต้องเพิ่มศักยภาพการผลิตภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง

โดยสรุป รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเร่งปฏิรูปภาคน้ำตาลแห่งชาติผ่านยุทธศาสตร์หลัก 3 ด้าน ได้แก่ การฟืนฟูดพื้นที่ปลูกอ้อยที่เสื่อมสภาพ การควบคุมการนำเข้าผ่านนโยบาย Lartas และการฟืนฟูดอุตสาหกรรมน้ำตาลทั้งระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลผลิตภายในประเทศ แก้ไขปัญหาความบกพร่องในระบบการค้าและการกระจายสินค้า ตลอดจนคุ้มครองเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยในประเทศ ทั้งนี้ ความสำเร็จของการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลอย่างยั่งยืนมิได้ขึ้นอยู่กับการเพิ่มผลผลิตเพียงอย่างเดียว แต่ยังคงอาศัยระบบบริหารจัดการที่เป็นธรรม โปร่งใส และเอื้อต่อเกษตรกรควบคู่กันไป

ที่มา: pertanian.go.id, วันที่ 8 เมษายน 2569

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ผลักดันระบบบูรณาการ โคเนื้อ-ปาล์มน้ำมัน เพื่อยกระดับ ประสิทธิภาพการผลิตและ เสริมความมั่นคงทางอาหาร

เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2569 กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้ผลักดันระบบบูรณาการโคเนื้อ-ปาล์มน้ำมัน (Cattle-Oil Palm Integration System: SSKA) ให้เป็นหนึ่งในมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการเพิ่มผลิตภาพภาคปศุสัตว์ และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ ภายในการประชุมนานาชาติ The 3rd Integrated Cattle and Oil Palm Conference (ICOP) 2026 ณ เมืองเปอกันบารู จังหวัดเรียว

การประชุมดังกล่าวให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงกิจกรรมด้านปศุสัตว์กับพื้นที่สวนปาล์มน้ำมัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร ลดต้นทุนการผลิต และสนับสนุนระบบการผลิตที่ยั่งยืน ทั้งนี้ นาย Rachmat Pambudy รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวางแผนพัฒนาแห่งชาติ/หัวหน้าสำนักงานวางแผนการพัฒนาแห่งชาติอินโดนีเซีย (Bappenas) ระบุว่า การเชื่อมโยงภาคปศุสัตว์กับภาคเกษตรกรรมเชิงอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเสริมสร้างเศรษฐกิจบนฐานทรัพยากรภายในประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการมากยิ่งขึ้น

ระบบ SSKA มีเป้าหมายในการบูรณาการเลี้ยงโคเนื้อเข้ากับพื้นที่สวนปาล์มน้ำมัน ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งในเชิงเศรษฐกิจและเชิงระบบหลายประการ ได้แก่ การลดต้นทุนอาหารสัตว์ผ่านการใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในสวนปาล์ม การเพิ่มผลิตภาพด้านปศุสัตว์ การใช้พื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างแหล่งรายได้เพิ่มเติมให้แก่เกษตรกรและผู้ประกอบการ นอกจากนี้ แนวทางดังกล่าวยังเอื้อต่อการพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางธุรกิจใหม่ ๆ ที่มีเสถียรภาพและสามารถต่อยอดได้ในระยะยาว

ในส่วนของคณะผู้จัดงาน ICOP 2026 เห็นว่า การประชุมดังกล่าวเป็นกลไกสำคัญในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และมุมมองระหว่างภาครัฐ ภาควิชาการ และภาคธุรกิจ เพื่อร่วมกันรับมือกับความท้าทายในภาคเกษตรและปศุสัตว์ โดยนาย Arifin Budiman Nugraha ประธานคณะกรรมการจัดงาน ระบุว่า การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และข้อคิดเห็นภายในที่ประชุมจะช่วยส่งเสริมความร่วมมือที่เป็นรูปธรรม และสนับสนุนความก้าวหน้าของระบบบูรณาการปศุสัตว์และพืชสวนทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

ขณะเดียวกัน ฝ่ายปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดเรียวประเมินว่า ระบบ SSKA เป็นโอกาสสำคัญสำหรับเกษตรกรและผู้เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ โดยนาย Syahrial Abdi เลขาธิการจังหวัดเรียว ระบุว่า จังหวัดเรียวมีศักยภาพสูงในการพัฒนาระบบ SSKA และเห็นว่า หัวข้อการประชุมซึ่งมุ่งเน้นการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารผ่านเกษตรกรรมเชิงพื้นที่ในระบบโคเนื้อ-ปาล์มน้ำมันแบบบูรณาการ มีความสอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับลำดับความสำคัญด้านการพัฒนาของจังหวัด

กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ผลักดันระบบบูรณาการ โคเนื้อ-ปาล์มน้ำมัน เพื่อยกระดับ ประสิทธิภาพการผลิตและ เสริมความมั่นคงทางอาหาร

โดยภาพรวม รัฐบาลอินโดนีเซียมุ่งใช้ระบบ SISKa เป็นแนวทางเชิงรูปธรรมในการสนับสนุนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ไม่เพียงเพื่อเพิ่มผลผลิตเท่านั้น แต่ยังเพื่อคุ้มครองความต่อเนื่องของการประกอบอาชีพท่ามกลางความผันผวนของบริษัทเศรษฐกิจโลก แนวทางดังกล่าวยังมุ่งยกระดับประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน เพิ่มผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกร และเสริมสร้างระบบปศุสัตว์ให้มีความยืดหยุ่น เข้มแข็ง และเป็นมิตรต่อผู้ผลิตมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ มีความคาดหวังว่า ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคธุรกิจ จะช่วยผลักดันให้การดำเนินงานตามระบบ SISKa ขยายตัวอย่างต่อเนื่องในหลายภูมิภาค และก่อให้เกิดผลเชิงประจักษ์ต่อเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ พร้อมทั้งสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายความมั่นคงทางอาหารของประเทศบนฐานโปรตีนจากสัตว์อย่างยั่งยืน

โดยสรุป กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียกำลังผลักดันระบบบูรณาการโคเนื้อ-ปาล์มน้ำมัน (SISKa) ให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาภาคปศุสัตว์อย่างยั่งยืน โดยมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ และเสริมสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร แนวทางดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากทั้งรัฐบาลกลาง ภาควิชาการ ภาคธุรกิจ และฝ่ายปกครองท้องถิ่น โดยเฉพาะจังหวัดเรียวซึ่งมีศักยภาพสูงในการขยายผล หากดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบ SISKa จะมีบทบาทสำคัญต่อการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคปศุสัตว์ และการพัฒนาระบบการผลิตที่ยั่งยืนของอินโดนีเซียในระยะยาว

ที่มา: ditjenpkh.pertanian, วันที่ 9 เมษายน 2569

อินโดนีเซียยกระดับศักยภาพการส่งออกสินค้า ประมงผ่านระบบดิจิทัล STELINA

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมงของอินโดนีเซีย (Ministry of Marine Affairs and Fisheries: KKP) กำลังเร่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซียในตลาดโลก ผ่านการใช้ระบบดิจิทัลด้านความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับที่เรียกว่า STELINA (Sistem Ketelusuran dan Logistik Ikan Nasional) ซึ่งเป็นระบบความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับและโลจิสติกส์ปลาระดับชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียสามารถตอบสนองมาตรฐานด้านความโปร่งใสที่ตลาดโลกให้ความสำคัญมากขึ้น

ระบบ STELINA ได้รับการออกแบบให้เป็นแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับการบันทึกข้อมูลและการตรวจสอบย้อนกลับตลอดห่วงโซ่อุปทานประมง ตั้งแต่แหล่งที่มาของวัตถุดิบ การบริหารสินค้าคงคลัง กระบวนการผลิต ไปจนถึงการจำหน่ายทั้งในตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออก การบูรณาการข้อมูลดังกล่าวช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถติดตามที่มาและเส้นทางของผลิตภัณฑ์ประมงได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการธุรกิจประมงในแต่ละขั้นตอน

นอกจากนี้ STELINA ยังมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการยืนยันว่า ผลิตภัณฑ์ประมงมาจากแหล่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีความรับผิดชอบ และสอดคล้องกับแนวทางการใช้ทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืน โดยระบบดังกล่าวช่วยติดตามแหล่งที่มาและการเคลื่อนย้ายของผลิตภัณฑ์ในห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนสนับสนุนการรักษาคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าให้ถึงมือผู้บริโภคในสภาพที่เหมาะสม

ในเชิงนโยบาย การพัฒนาระบบ STELINA สอดคล้องกับความพยายามของ KKP ในการยกระดับมาตรฐานการค้าสินค้าประมงของอินโดนีเซียให้ทันต่อข้อกำหนดของตลาดระหว่างประเทศ โดยเฉพาะมาตรฐานด้านความโปร่งใส การตรวจสอบย้อนกลับ ความปลอดภัยอาหาร และการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างรับผิดชอบ ทั้งนี้ อินโดนีเซียได้กำหนดกรอบทางกฎหมายสำหรับระบบดังกล่าวผ่านกฎกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ฉบับที่ 32 ปี 2024 ว่าด้วยระบบความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับและโลจิสติกส์ปลาระดับชาติ ซึ่งครอบคลุมประเด็นข้อมูล การตรวจสอบย้อนกลับ การดำเนินระบบ การติดตามประเมินผล และการกำกับดูแล

ในระยะต่อไป การใช้ระบบดิจิทัล STELINA จะเป็นกลไกสำคัญในการเสริมสร้างความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ประมงอินโดนีเซียในตลาดโลก โดยเฉพาะในช่วงที่ผู้ซื้อและประเทศคู่ค้าให้ความสำคัญกับหลักฐานเชิงข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มา ความถูกต้องตามกฎหมาย และความยั่งยืนของทรัพยากร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เพียงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานเท่านั้น แต่ยังช่วยสนับสนุนภาพลักษณ์ของอินโดนีเซียในฐานะผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงที่โปร่งใสและตรวจสอบได้

โดยสรุป: การพัฒนาระบบดิจิทัล STELINA ของกระทรวงกิจการทางทะเลและประมงอินโดนีเซียเป็นมาตรการสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคประมงในตลาดโลก โดยเน้นการบูรณาการข้อมูลตลอดห่วงโซ่อุปทาน การตรวจสอบย้อนกลับ ความถูกต้องตามกฎหมาย ความปลอดภัยอาหาร และการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน หากอินโดนีเซียสามารถผลักดันให้ผู้ประกอบการใช้งานระบบดังกล่าวได้อย่างครอบคลุม จะช่วยยกระดับความน่าเชื่อถือของสินค้าประมงอินโดนีเซีย และสนับสนุนการรักษาการเข้าถึงตลาดส่งออกในระยะต่อไป

ที่มา: SinPo.tv, วันที่ 15 เมษายน 2569

อินโดนีเซียยืนยันการปรับราคาน้ำมันไม่มีเงินอุดหนุนของ PERTAMINA เป็นไปตามกลไกตลาด

นาย Bahlil Lahadalia รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานและทรัพยากรแร่ธาตุของอินโดนีเซีย ชี้แจงกรณีบริษัท Pertamina ปรับขึ้นราคาน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทไม่มีเงินอุดหนุน (non-subsidized fuel) ว่า การปรับราคาดังกล่าวเป็นไปตามกลไกตลาด ซึ่งเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยให้ข้อมูลภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศผู้นำสภานิติบัญญัติระดับภูมิภาค ณ เมืองมาเกอลัง จังหวัดชวากลาง ว่า เชื้อเพลิงที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลด้านราคาของรัฐคือเชื้อเพลิงที่ได้รับการอุดหนุนจากภาครัฐ ขณะที่เชื้อเพลิงประเภทไม่มีเงินอุดหนุนต้องกำหนดราคาตามภาวะตลาด ภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงปี 2565

นาย Bahlil อธิบายเพิ่มเติมว่า น้ำมันเชื้อเพลิงคุณภาพสูง เช่น Pertamina Turbo ซึ่งมีค่าออกเทนวิจัย (Research Octane Number: RON) ระดับ 98 ตลอดจนน้ำมันดีเซลที่มีค่าซีเทนสูง มักเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคกลุ่มรายได้สูงเลือกใช้ จึงไม่อยู่ภายใต้มาตรการอุดหนุนของรัฐบาล ทั้งนี้ การทบทวนราคาจำหน่ายปลีกล่าสุดมีสาเหตุมาจากความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก และการเปลี่ยนแปลงของค่าเงินรูเปียห์เมื่อเทียบกับเหรียญสหรัฐ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อโครงสร้างต้นทุนพลังงานของประเทศ

สำหรับการปรับราคาในครั้งนี้ ณ วันที่ 18 เมษายน 2569 ราคาของ Pertamina Turbo ปรับเพิ่มขึ้นเป็น 19,400 รูเปียห์ต่อลิตร หรือประมาณ 1.13 เหรียญสหรัฐต่อลิตร จากเดิม 13,100 รูเปียห์ต่อลิตร เพิ่มขึ้น 6,300 รูเปียห์ต่อลิตร ขณะเดียวกัน เชื้อเพลิงประเภทไม่มีเงินอุดหนุนอื่นปรับเพิ่มขึ้นในอัตราสูงเช่นกัน โดย Dexcelite ปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 66 จาก 14,200 รูเปียห์ต่อลิตร เป็น 23,600 รูเปียห์ต่อลิตร ส่วน Pertamina Dex ปรับจาก 14,500 รูเปียห์ต่อลิตร เป็น 23,900 รูเปียห์ต่อลิตร อย่างไรก็ตาม ราคาของ Pertamina (RON 92) ยังคงอยู่ที่ 12,300 รูเปียห์ต่อลิตร และ Pertamina Green 95 คงเดิมที่ 12,900 รูเปียห์ต่อลิตร อัตราราคาใหม่ดังกล่าวมีผลบังคับใช้ในพื้นที่กรุงจาการ์ตาและจังหวัดบันเติน ขณะที่พื้นที่อื่นอาจมีระดับราคาแตกต่างกันตามภาวะท้องถื่นและต้นทุนด้านโลจิสติกส์

นอกเหนือจากประเด็นราคาน้ำมันเชื้อเพลิง นาย Bahlil ยังกล่าวถึงศักยภาพของอุตสาหกรรมปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติต้นน้ำของอินโดนีเซีย โดยระบุว่า การสำรวจและพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมจะดำเนินการได้ต่อเมื่อภาคเอกชนเข้าร่วมและชนะการประมูลสัมปทานแปลงสำรวจตามระบบที่รัฐบาลกำหนด ปัจจุบันภาครัฐยังคงเร่งผลักดันการลงทุนในกิจการปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติต้นน้ำอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงานของประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลคาดว่า การกำหนดราคาน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทไม่มีเงินอุดหนุนให้สอดคล้องกับภาวะตลาด ควบคู่กับการส่งเสริมกิจกรรมสำรวจและการลงทุน จะช่วยรักษาเสถียรภาพด้านพลังงาน และเพิ่มความเชื่อมั่นของนักลงทุนในภาคพลังงานของอินโดนีเซียในระยะต่อไป

โดยสรุป การปรับขึ้นราคาน้ำมันเชื้อเพลิงประเภทไม่มีเงินอุดหนุนของบริษัท Pertamina เป็นการดำเนินการตามกลไกตลาดภายใต้กรอบกำกับดูแลของภาครัฐ โดยมีปัจจัยขับเคลื่อนหลักจากราคาน้ำมันดิบโลกและอัตราแลกเปลี่ยนเงินรูเปียห์ต่อเหรียญสหรัฐ ในเชิงนโยบาย รัฐบาลอินโดนีเซียยังคงแยกบทบาทระหว่างเชื้อเพลิงที่ได้รับการอุดหนุนกับเชื้อเพลิงเชิงพาณิชย์อย่างชัดเจน ขณะเดียวกัน ยังเร่งส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติต้นน้ำ เพื่อรองรับความมั่นคงทางพลังงานในระยะยาว สถานการณ์ดังกล่าวมีนัยต่อแนวโน้มต้นทุนพลังงาน การกำหนดราคาขายปลีก และบรรยากาศการลงทุนในภาคพลังงานของอินโดนีเซีย

ที่มา : jakartaglobe.id วันที่ 18 เมษายน 2569

PERTAMINA อินโดนีเซียเตรียมนำเรือผ่านช่องแคบฮอร์มุซ หลังสถานการณ์ความตึงเครียดเริ่มผ่อนคลาย

บริษัท PT Pertamina International Shipping (PIS) เปิดเผยว่า เรือของบริษัท 2 ลำ ได้แก่ Pride และ Gamsunoro ซึ่งก่อนหน้านี้ติดค้างอยู่บริเวณช่องแคบฮอร์มุซ ขณะนี้อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมเพื่อเดินเรือผ่านเส้นทางดังกล่าว ภายหลังจากมีการประกาศผ่อนคลายข้อจำกัดด้านการเดินเรือในพื้นที่ โดยบริษัทให้ความสำคัญสูงสุดกับความปลอดภัยของลูกเรือ เรือ และสินค้า ขณะเดียวกัน การเปิดเส้นทางดังกล่าวส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวลดลงในระยะสั้น

นาง Vega Pita รักษาการเลขานุการบริษัทของ PIS เปิดเผยเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2569 ว่า บริษัทกำลังติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และจัดทำแผนการเดินเรืออย่างปลอดภัย (safe passage plan) สำหรับเรือ Pride และ Gamsunoro เพื่อให้สามารถผ่านช่องแคบฮอร์มุซได้ ภายหลังจากการประกาศยกเลิกการปิดกั้นเส้นทางเดินเรือ มาตรการที่จัดเตรียมไว้ประกอบด้วย การวางแผนเส้นทาง การประเมินและระบุความเสี่ยง การใช้ระบบนำร่องอิเล็กทรอนิกส์ และการจัดทำแผนเผชิญเหตุ

ในด้านการประสานงาน PIS ระบุว่า บริษัทกำลังดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย รวมถึงกระทรวงการต่างประเทศของอินโดนีเซีย เพื่อสนับสนุนการสื่อสารทางการทูตกับหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ นอกจากนี้ ยังประสานงานกับบริษัทประกันภัย บริษัทบริหารจัดการเรือ เจ้าของสินค้า และหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อให้ขั้นตอนการอนุญาตและข้อกำหนดด้านการเดินเรือเป็นไปอย่างครบถ้วน โดยบริษัทยืนยันว่าความปลอดภัยของลูกเรือ เรือ และสินค้ายังคงเป็นลำดับความสำคัญสูงสุด

สำหรับบริบทของสถานการณ์ อิหร่านประกาศเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2569 ว่า ช่องแคบฮอร์มุซเปิดให้ใช้งานได้อย่างเต็มรูปแบบ ภายหลังจากหยุดยิงในภูมิภาค หลังจากเส้นทางดังกล่าวเผชิญข้อจำกัดมาตั้งแต่ช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2569 อย่างไรก็ตาม แหล่งข่าวบางแห่งรายงานภายหลังว่า สถานการณ์ยังคงมีความเปราะบางและอาจกลับมาใช้ข้อจำกัดอีกครั้ง ผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องติดตามพัฒนาการอย่างใกล้ชิด

ในเชิงผลกระทบต่อตลาดพลังงาน หลังการประกาศเปิดช่องแคบฮอร์มุซ ราคาน้ำมันดิบโลกเริ่มปรับตัวลดลง โดยราคาน้ำมันดิบ Brent ลดลงประมาณร้อยละ 10 ขณะที่ราคาน้ำมันดิบ West Texas Intermediate (WTI) ปรับลดลงร้อยละ 10.29 สะท้อนว่าตลาดตอบรับเชิงบวกต่อการผ่อนคลายข้อจำกัดในเส้นทางขนส่งพลังงานที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ต่อการค้าระหว่างประเทศ

โดยสรุป บริษัท PT Pertamina International Shipping (PIS) อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อมเพื่อนำเรือ 2 ลำ ได้แก่ Pride และ Gamsunoro ผ่านช่องแคบฮอร์มุซ ภายหลังจากสถานการณ์ความตึงเครียดในพื้นที่เริ่มผ่อนคลายและมีการเปิดเส้นทางเดินเรืออีกครั้ง บริษัทได้จัดทำมาตรการรองรับด้านความปลอดภัย การบริหารความเสี่ยง และแผนเผชิญเหตุ ควบคู่กับการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ บริษัทประกันภัย ผู้เกี่ยวข้องด้านการเดินเรือ และเจ้าของสินค้า เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องอย่างครบถ้วน ทั้งนี้ การเปิดใช้ช่องแคบฮอร์มุซอีกครั้งยังส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับตัวลดลง สะท้อนการคลี่คลายแรงกดดันต่อเส้นทางขนส่งพลังงานสำคัญของโลกในระยะสั้น

ที่มา : en.tempo.co วันที่ 18 เมษายน 2569

อินโดนีเซียเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมโกโก้ปลายน้ำ เพื่อยกระดับการส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูป

รัฐบาลอินโดนีเซียกำลังเร่งดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่อุตสาหกรรมโกโก้ปลายน้ำ โดยมุ่งขยายการส่งออกผลิตภัณฑ์โกโก้แปรรูปไปยังตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในตลาดโลก นาย Agus Gumiwang Kartasasmita รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมอินโดนีเซีย ระบุว่า การส่งออกผลิตภัณฑ์แปรรูปไปยังฝรั่งเศสเป็นหลักฐานเชิงรูปธรรมที่สะท้อนถึงศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศในการสร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มสูง และมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

แนวทางดังกล่าวสะท้อนยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการส่งออกจากสินค้าโภคภัณฑ์วัตถุดิบไปสู่ผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีมูลค่าสูงขึ้น โดยเฉพาะเนยโกโก้และไวท์ช็อกโกแลต ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดต่างประเทศและยกระดับบทบาทของอินโดนีเซียในฐานะผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์โกโก้แปรรูป รัฐมนตรีอุตสาหกรรมอินโดนีเซียระบุว่า การส่งออกครั้งแรกดังกล่าวถือเป็นก้าวเชิงยุทธศาสตร์ในการขยายการเข้าถึงตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปของประเทศ และแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมแปรรูปของอินโดนีเซียสามารถผลิตสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มและมีศักยภาพในการแข่งขันระดับโลก

รัฐบาลอินโดนีเซียยังตั้งเป้าเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการที่สามารถแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นผลิตภัณฑ์ปลายน้ำที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมากขึ้น เนื่องจากความสำเร็จในการเจาะตลาดส่งออกจะส่งผลเชิงบวกต่อการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในภาคการผลิต นาย Agus ยังระบุว่า ความสำเร็จของบริษัท PT Adore Rempah Indonesia หรือ Adore ควรเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรรายอื่นของอินโดนีเซีย โดยเน้นว่าการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์และการขยายเครือข่ายการตลาดไปยังต่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญในการรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจโลกในปัจจุบัน

นอกจากนี้ นาง Merrijantij Punguan Pintaria ผู้อำนวยการอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์ยาสูบ และวัตถุดิบสำหรับเครื่องดื่ม เน้นย้ำว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยการส่งออกเนยโกโก้ไปยังตลาดยุโรปสะท้อนให้เห็นว่ามาตรฐานอุตสาหกรรมของอินโดนีเซียสามารถตอบสนองข้อกำหนดของตลาดระหว่างประเทศได้ ขณะเดียวกัน นโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันยังมุ่งเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าโภคภัณฑ์ภายในประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมแปรรูปโกโก้ เพื่อให้ตำแหน่งของอินโดนีเซียในฐานะผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ช็อกโกแลตแปรรูปมีความแข็งแกร่งมากขึ้น

การเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมโกโก้ปลายน้ำยังคาดว่าจะช่วยเสริมสร้างห่วงโซ่อุปทานให้มีความยั่งยืนมากขึ้น และสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกโกโก้ในภาคต้นน้ำ โดยความร่วมมือระหว่างผู้ผลิตในภาคอุตสาหกรรมกับเกษตรกรท้องถิ่นจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพวัตถุดิบที่ป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรมแปรรูป ทั้งนี้ รัฐบาลอินโดนีเซียยังมุ่งสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรผู้ปลูกโกโก้

โดยสรุป: การเร่งขับเคลื่อนอุตสาหกรรมโกโก้ปลายน้ำของอินโดนีเซียถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการยกระดับสินค้าเกษตรจากวัตถุดิบไปสู่ผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูง โดยเฉพาะเนยโกโก้และไวท์ช็อกโกแลต ซึ่งมีศักยภาพในการขยายตลาดส่งออกและเพิ่มรายได้ให้แก่ภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกร หากอินโดนีเซียสามารถพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ขยายเครือข่ายการตลาดระหว่างประเทศ และเชื่อมโยงภาคการผลิตต้นน้ำกับอุตสาหกรรมปลายน้ำได้อย่างต่อเนื่อง จะช่วยเสริมความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมโกโก้ในตลาดโลก และสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในระยะต่อไป

ที่มา: RRI / Voice of Indonesia, วันที่ 20 เมษายน 2569

อินโดนีเซียเร่งยกระดับระบบตรวจสอบย้อนกลับปาล์มน้ำมัน เพื่อรักษาการเข้าถึงตลาดยุโรปภายใต้กฎระเบียบ EUDR

อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันของอินโดนีเซียกำลังเผชิญแรงกดดันเพิ่มขึ้นจากการบังคับใช้กฎระเบียบสหภาพยุโรปว่าด้วยสินค้าที่ปลอดจากการทำลายป่าไม้ (European Union Deforestation Regulation: EUDR) ซึ่งกำหนดให้สินค้าที่เข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปต้องสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ถึงแหล่งผลิต เพื่อพิสูจน์ว่าสินค้านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการทำลายป่าไม้หรือการเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าไม้ ด้วยเหตุนี้ ระบบตรวจสอบย้อนกลับของปาล์มน้ำมันจึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาการเข้าถึงตลาดส่งออก โดยเฉพาะตลาดยุโรป และเป็นประเด็นเชิงยุทธศาสตร์ต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอินโดนีเซียในเวทีการค้าโลก

นาย Windrawan Inantha ที่ปรึกษาเชิงยุทธศาสตร์ของ CECT Sustainability มหาวิทยาลัย Trisakti ระบุว่า ระบบตรวจสอบย้อนกลับของปาล์มน้ำมันในปัจจุบันเกิดจากแรงกดดันด้านการเข้าถึงตลาดและธรรมาภิบาลระดับโลก มากกว่าการผลักดันจากผู้บริโภคภายในประเทศ สะท้อนให้เห็นว่าสหภาพยุโรปมิได้เป็นเพียงตลาดปลายทางของสินค้าเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางมาตรฐานการกำกับดูแลอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันโลก ภายใต้บริบทดังกล่าว ความสามารถในการจัดเตรียมข้อมูลที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีหลักฐานรองรับ จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับผู้ประกอบการอินโดนีเซียในการรักษาความต่อเนื่องของการส่งออก

อินโดนีเซียเร่งยกระดับระบบตรวจสอบย้อนกลับปาล์มน้ำมัน เพื่อรักษาการเข้าถึงตลาดยุโรปภายใต้กฎระเบียบ EUDR

อย่างไรก็ตาม ความท้าทายสำคัญของอินโดนีเซียอยู่ที่โครงสร้างอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันภายในประเทศ ซึ่งมีพื้นที่ประมาณร้อยละ 42 อยู่ภายใต้การดูแลของเกษตรกรรายย่อย กลุ่มดังกล่าวถือเป็นจุดเปราะบางที่สุดในห่วงโซ่อุปทาน เนื่องจากยังเผชิญข้อจำกัดด้านเอกสารสิทธิ์ที่ดิน ศักยภาพทางเทคนิค และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ขณะที่ระบบตรวจสอบย้อนกลับภายใต้ข้อกำหนดของ EUDR ต้องอาศัยข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ที่แม่นยำ การจัดทำแผนที่แปลงปลูก และการจัดเก็บข้อมูลดิจิทัลอย่างเป็นระบบ ซึ่งโดยทั่วไปสามารถดำเนินการได้ง่ายกว่าในกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ เมื่อเทียบกับเกษตรกรรายย่อยหรือเกษตรกรอิสระ

ในบริบทดังกล่าว บทบาทของ สำนักงานบริหารกองทุนปาล์มน้ำมัน (Badan Pengelola Dana Perkebunan: BPDP) ถูกมองว่ามีความสำคัญในฐานะกลไกเร่งการเปลี่ยนผ่านของภาคอุตสาหกรรม โดยมีข้อเสนอให้กำหนดความร่วมมือด้านระบบตรวจสอบย้อนกลับเป็นเงื่อนไขสำคัญในการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ เช่น การปลูกทดแทนปาล์มน้ำมันและการให้ความช่วยเหลือด้านโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากนี้ BPDP ยังได้รับการเสนอให้มียุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลของเกษตรกร ตั้งแต่การจัดทำแผนที่สวนปาล์มไปจนถึงการทำเอกสารการบริหารจัดการกลุ่มเกษตรกรในรูปแบบดิจิทัล

ขณะเดียวกัน การพัฒนาระบบดิจิทัล เช่น การยกระดับมาตรฐานน้ำมันปาล์มยั่งยืนของอินโดนีเซีย (Indonesian Sustainable Palm Oil: ISPO) ในรูปแบบที่เชื่อมโยงกับระบบ WebGIS ถือเป็นทิศทางเชิงบวกในการเสริมสร้างความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของห่วงโซ่อุปทาน อย่างไรก็ตาม การพัฒนาดังกล่าวจำเป็นต้องเชื่อมโยงกับการสนับสนุนด้านงบประมาณและการดำเนินงานจริงในระดับพื้นที่ เพื่อให้ระบบตรวจสอบย้อนกลับสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่เพียงการจัดทำระบบข้อมูลในเชิงเทคนิคเท่านั้น

สำหรับเกษตรกรรายย่อย การสนับสนุนด้านการทำแผนที่แปลงปลูก การจัดเก็บข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ การยกระดับเอกสารสิทธิ์หรือเอกสารประกอบการผลิต และการทำเอกสารดิจิทัลของกลุ่มเกษตรกร จะเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันมิให้เกษตรกรกลุ่มดังกล่าวถูกกีดกันออกจากห่วงโซ่อุปทานโลก ทั้งนี้ หากผลผลิตจากสวนที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ยังได้รับราคาหรือแรงจูงใจไม่แตกต่างจากผลผลิตที่ไม่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบที่โปร่งใสและตรวจสอบได้อาจดำเนินไปอย่างล่าช้า

โดยสรุป: การปฏิบัติตามกฎระเบียบ EUDR กำลังกลายเป็นความท้าทายสำคัญของภาคปาล์มน้ำมันอินโดนีเซีย โดยเฉพาะด้านการพิสูจน์แหล่งที่มา การตรวจสอบย้อนกลับถึงแปลงปลูก และการยืนยันว่าผลผลิตมีได้เกี่ยวข้องกับการทำลายป่าไม้หรือการเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าไม้ หากอินโดนีเซียสามารถพัฒนาระบบข้อมูลดิจิทัลที่เชื่อมโยงกับมาตรฐาน ISPO สนับสนุนเกษตรกรรายย่อย และสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจให้แก่ผลผลิตที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ จะช่วยลดความเสี่ยงต่อการสูญเสียตลาดส่งออกสำคัญ เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน และรักษาบทบาทของอินโดนีเซียในฐานะผู้ผลิตและส่งออกปาล์มน้ำมันรายสำคัญของโลกในระยะต่อไป

ที่มา: VOI, วันที่ 20 เมษายน 2569

อินโดนีเซียส่งออกสินค้าสัตว์ปีก มูลค่า 18.2 พันล้านรูเปียห์ บ่งชี้ถึงภาวะ ผลผลิตส่วนเกินและ ศักยภาพการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น

การส่งออกสินค้าสัตว์ปีกของอินโดนีเซียจนถึงเดือนมีนาคม 2569 มีมูลค่า 18.2 พันล้านรูเปียห์ (ประมาณ 1 ล้านเหรียญสหรัฐ) บ่งชี้ถึงภาวะผลผลิตส่วนเกินที่แข็งแกร่ง และขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าปศุสัตว์อินโดนีเซียในตลาดโลกที่เพิ่มขึ้น โดยอินโดนีเซียส่งออกสินค้าสัตว์ปีกปริมาณรวม 545 ตัน ไปยังตลาดสำคัญ ได้แก่ สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และติมอร์-เลสเต ทั้งนี้ ไก่เป็นสินค้าหลักในการส่งออก คิดเป็นปริมาณ 517 ตัน (ประมาณ 8.13 ล้านฟอง) ส่วนที่เหลือเป็นเนื้อไก่และผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าเพิ่ม

แนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่องดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของอินโดนีเซียในการบรรลุความพอเพียงด้านการผลิตโปรตีนจากสัตว์ โดยเฉพาะไก่และไข่ไก่ ควบคู่กับการขยายตลาดส่งออกไปยังต่างประเทศมากขึ้น ฐานการผลิตภายในประเทศที่เข้มแข็ง โดยมีผลผลิตเนื้อไก่เนื้ออยู่ที่ 4.29 ล้านตันต่อปี สูงกว่าการบริโภคภายในประเทศที่ 4.12 ล้านตันต่อปี และผลผลิตไข่ไก่อยู่ที่ 6.54 ล้านตันต่อปี สูงกว่าการบริโภคภายในประเทศที่ 6.47 ล้านตันต่อปี ช่วยให้อินโดนีเซียสามารถขยายการส่งออกได้โดยไม่กระทบต่อความต้องการบริโภคภายในประเทศ

นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาสินค้าสัตว์ปีกแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น นกเก็ตและผลิตภัณฑ์แปรรูปอื่น ๆ เพื่อยกระดับมูลค่าการส่งออกและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกภายในประเทศ แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การขยายตลาดเชิงรุก การพัฒนาผลิตภัณฑ์ปลายน้ำ และการเพิ่มความหลากหลายของสินค้า โดยยังคงรักษาเสถียรภาพของอุปทานอาหารภายในประเทศไว้ได้

โดยสรุป: การส่งออกสินค้าสัตว์ปีกของอินโดนีเซียที่มีมูลค่า 18.2 พันล้านรูเปียห์จนถึงเดือนมีนาคม 2569 เป็นสัญญาณสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของภาคปศุสัตว์ของประเทศ โดยเฉพาะความสามารถในการผลิตไก่และไข่ไก่ได้เกินความต้องการภายในประเทศ ขณะเดียวกัน การขยายตลาดไปยังสิงคโปร์ ญี่ปุ่น และติมอร์-เลสเต รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปมูลค่าสูง จะช่วยเพิ่มรายได้จากการส่งออก เสริมความสามารถในการแข่งขัน และสนับสนุนบทบาทของอินโดนีเซียในตลาดสินค้าปศุสัตว์ระหว่างประเทศในระยะต่อไป

ที่มา: ANTARA News, วันที่ 20 เมษายน 2569

รัฐมนตรีเกษตรอินโดนีเซียระดมผู้บริหารเขต 170 คน เสริมระบบชลประทานและภาคพืชเศรษฐกิจ รักษาเสถียรภาพการผลิตอาหารแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2569 ในการประชุมประสานงานระดับชาติว่าด้วยการเตรียมรับมือภัยแล้งปี 2569 ณ สำนักงานใหญ่กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ได้ประชุมร่วมกับผู้บริหารเขตระดับอำเภอ ประมาณ 170 คนจากทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อเร่งขับเคลื่อนโครงการพัฒนาระบบชลประทานและการพัฒนาภาคพืชเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ในการรักษาเสถียรภาพการผลิตอาหารของประเทศ การดำเนินการดังกล่าวให้ความสำคัญกับบทบาทของรัฐบาลท้องถิ่นในการกำกับดูแลพื้นที่ผลิตอาหารหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเตรียมรับมือกับภาวะภัยแล้ง

นาย Amran เน้นย้ำว่า การมีส่วนร่วมโดยตรงของผู้นำท้องถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญในการเร่งรัดให้โครงการของรัฐบาลกลางเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมในระดับพื้นที่ ตั้งแต่การเสริมสร้างระบบชลประทานไปจนถึงการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรอินโดนีเซียได้จัดสรรงบประมาณมากกว่า 3 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อยกระดับระบบชลประทานภาคการเกษตรครอบคลุมการฟื้นฟูโครงข่ายชลประทาน การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการติดตั้งระบบสูบน้ำ รวมทั้งพื้นที่เป้าหมายสูงสุด 1.5 ล้านเฮกตาร์ นอกจากนี้ รัฐบาลยังเตรียมจัดหาเครื่องสูบน้ำประมาณ 80,000 หน่วย โดยตั้งเป้าให้สามารถส่งน้ำครอบคลุมพื้นที่เกือบ 1 ล้านเฮกตาร์ โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพในการเพิ่มดัชนีการเพาะปลูก

อย่างไรก็ตาม การจัดสรรงบประมาณจะไม่ดำเนินการในลักษณะแบ่งเท่ากันทุกพื้นที่ หากแต่จะพิจารณาจากศักยภาพของแต่ละภูมิภาคและระดับความมุ่งมั่นของรัฐบาลท้องถิ่นเป็นสำคัญ โดยรัฐมนตรีเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า หากผู้บริหารเขตระดับอำเภอในพื้นที่ที่มีความกระตือรือร้น กระทรวงเกษตรฯ จะเร่งรัดกระบวนการสนับสนุนให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ในด้านการผลิต กระทรวงเกษตรฯ ยังตั้งเป้าพัฒนาพื้นที่นาข้าวใหม่จำนวน 30,000 เฮกตาร์ เพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตของประเทศ ควบคู่กับการกระจายเมล็ดพันธุ์ทนแล้งอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับดัชนีการเพาะปลูกจากปีละหนึ่งครั้งเป็นสองถึงสามครั้ง โดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรแห้งแล้งและพื้นที่ที่ยังมีศักยภาพในการเพิ่มรอบการเพาะปลูก

รัฐมนตรีเกษตรอินโดนีเซียระดมผู้บริหารเขต 170 คน เสริมระบบชลประทานและภาคพืชเศรษฐกิจ รักษาเสถียรภาพการผลิตอาหารแห่งชาติ

ในด้านสถานการณ์อาหาร นาย Amran ยืนยันว่า การผลิตและปริมาณสำรองอาหารแห่งชาติยังอยู่ในระดับปลอดภัย โดยคาดว่าปริมาณสำรองจะเพิ่มขึ้นแตะระดับ 5 ล้านตันในระยะอันใกล้ ขณะเดียวกัน ผลผลิตที่ยังคงอยู่ในแปลงเพาะปลูก (standing crop) มีประมาณ 11 ล้านตัน ส่วนปริมาณสำรองในภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร และบริการจัดเลี้ยง (HORECA) อยู่ที่ประมาณ 12.5 ล้านตัน เมื่อรวมทั้งหมดแล้วอาจเพียงพอสำหรับระยะเวลาประมาณ 11 เดือน ซึ่งมากกว่าระยะเวลาที่คาดการณ์ว่าเอลนีโญจะส่งผลกระทบต่อประมาณ 6 เดือน สถานการณ์ดังกล่าวจึงช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นต่อเสถียรภาพด้านอาหารของอินโดนีเซียในช่วงฤดูแล้ง

นอกจากพืชอาหารแล้ว รัฐบาลยังเร่งเสริมสร้างภาคพืชเศรษฐกิจ โดยจัดสรรงบประมาณ 9.95 ล้านล้านรูเปียห์ ในช่วงปีงบประมาณ 2569–2570 เพื่อสนับสนุนสินค้าเกษตรยุทธศาสตร์ ได้แก่ อ้อย โกโก้ มะพร้าว กาแฟ จันทน์เทศ และมะม่วงหิมพานต์ โดยตั้งเป้าพัฒนาพื้นที่รวม 870,000 เฮกตาร์ รัฐมนตรีเกษตรอินโดนีเซียระบุว่า งบประมาณดังกล่าวเป็นเงินสนับสนุนโดยตรงแก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของโครงการไม่ได้ขึ้นอยู่กับขนาดของงบประมาณเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับคุณภาพของการดำเนินงานในพื้นที่เป็นสำคัญ โดยเฉพาะการปรับปรุงพื้นที่เพาะปลูก การเปลี่ยนพันธุ์พืช และการแก้ไขปัญหาผลิตภาพต่ำ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อรายได้ของเกษตรกรและความสามารถในการจัดหาปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย

นอกจากนี้ นาย Amran ยังเน้นย้ำถึงความรับผิดชอบของรัฐบาลท้องถิ่นในการใช้ประโยชน์จากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรอย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยระบุว่าบางโครงการยังไม่สามารถก่อสร้างได้ แม้จะมีการจัดสรรงบประมาณแล้ว จึงไม่ควรผลักภาระทั้งหมดไปยังรัฐบาลกลาง ทั้งนี้ ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่นจะเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาเสถียรภาพการผลิต ยกกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกร และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติของอินโดนีเซียในระยะต่อไป

ที่มา กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 21 เมษายน 2569

อินโดนีเซียและโปแลนด์เร่งขยายความร่วมมือด้านการค้าเนื้อวัวและผลิตภัณฑ์นม พร้อมแสวงหาโอกาสเชื่อมโยงตลาดสหภาพยุโรป

อินโดนีเซียและโปแลนด์กำลังเร่งขยายความร่วมมือด้านการค้าเนื้อวัวและผลิตภัณฑ์นม ควบคู่กับการแสวงหาโอกาสในการเชื่อมโยงตลาดสหภาพยุโรปในวงกว้างมากขึ้น โดยมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ให้แก่ทั้งสองประเทศ การหารือดังกล่าวเกิดขึ้นท่ามกลางความเสี่ยงด้านอุปทานอาหารโลกจากความขัดแย้ง สงคราม และการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งทำให้ความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนในภาคเกษตรมีความสำคัญมากขึ้น

ในการประชุมระหว่างนาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย และนาง Matgorzata Gromadzka รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรโปแลนด์ ณ กรุงจาการ์ตา ทั้งสองฝ่ายได้หารือเกี่ยวกับโอกาสและอุปสรรคทางการค้าของสินค้าเกษตรสำคัญ โดยโปแลนด์มีความสนใจขยายการส่งออกเนื้อวัว ผลิตภัณฑ์นม ข้าวสาลี และเบอรี่เข้าสู่ตลาดอินโดนีเซีย ขณะที่ฝ่ายอินโดนีเซียเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสุขอนามัย ไรบรอนส์ตัวแพทย์ และกระบวนการตรวจประเมิน ก่อนที่จะอนุญาตให้สินค้าเข้าถึงตลาดภายในประเทศ

ความร่วมมือครั้งนี้ยังเชื่อมโยงกับทิศทางการเปิดกว้างทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย และโมเมนตัมจากการเจรจาความตกลงการค้าเสรีกับสหภาพยุโรป โดยอินโดนีเซียมองว่าความร่วมมือกับโปแลนด์สามารถช่วยเพิ่มโอกาสด้านการเข้าถึงตลาด ขยายช่องทางการค้า และสนับสนุนระบบอาหารของประเทศให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การขยายการค้าสินค้าปศุสัตว์ยังคงจำเป็นต้องอาศัยขั้นตอนทางเทคนิคที่ชัดเจน โดยเฉพาะการลดความซับซ้อนของกระบวนการทางการค้า การพัฒนาความร่วมมือด้านการลงทุน และการส่งเสริมงานวิจัยด้านการเกษตรร่วมกัน

ในด้านสินค้าเกษตรบางประเภท อินโดนีเซียยังคงมีท่าทีระมัดระวัง โดยเฉพาะสินค้าสัตว์ปีก เนื่องจากข้อกังวลด้านความปลอดภัยทางชีวภาพและความจำเป็นในการคุ้มครองการผลิตภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม โอกาสทางการค้ายังคงเปิดกว้างสำหรับสินค้าอื่น ๆ ที่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานทางเทคนิคและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดอินโดนีเซีย ทั้งนี้ ทั้งสองประเทศเห็นพ้องที่จะเสริมสร้างความร่วมมือผ่านคณะทำงานทางเทคนิค เพื่อเร่งรัดการจัดทำระเบียบปฏิบัติทางการค้า โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าเนื้อวัวและผลิตภัณฑ์นม

นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายยังมีแผนขยายความร่วมมือผ่านการจัดประชุมภาคธุรกิจ การสำรวจโอกาสด้านการลงทุน และความเป็นไปได้ในการลงนามบันทึกความเข้าใจ เพื่อสนับสนุนความร่วมมือระยะยาว ศักยภาพที่เกื้อหนุนกันระหว่างทั้งสองประเทศถือเป็นปัจจัยสำคัญ โดยโปแลนด์มีความเชี่ยวชาญด้านการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ตามมาตรฐานยุโรป ขณะที่อินโดนีเซียมีตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่และมีความต้องการสินค้าอาหารโปรตีนจากปศุสัตว์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความร่วมมือดังกล่าวจึงมีแนวโน้มช่วยสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าที่สมดุล สนับสนุนความมั่นคงทางอาหาร และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจร่วมกัน

โดยสรุป: การเร่งขยายความร่วมมือด้านการค้าเนื้อวัวและผลิตภัณฑ์นมระหว่างอินโดนีเซียกับโปแลนด์เป็นประเด็นสำคัญในภาคปศุสัตว์และการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศ โดยโปแลนด์มีบทบาทเป็นพันธมิตรที่สามารถเชื่อมโยงอินโดนีเซียกับมาตรฐานและโอกาสทางการค้าในตลาดยุโรป ขณะเดียวกัน อินโดนีเซียจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับมาตรฐานสุขอนามัย ไรบรอนส์ตัวแพทย์ กระบวนการตรวจประเมิน และข้อกำหนดทางเทคนิค เพื่อเพิ่มโอกาสในการขยายตลาด ควบคู่กับการคุ้มครองความมั่นคงทางชีวภาพและการผลิตภายในประเทศในระยะต่อไป

ที่มา: Jakarta Globe, วันที่ 21 เมษายน 2569

รัฐมนตรีช่วยเกษตรอินโดนีเซียนำกิจกรรม ปลูกข้าวพร้อมกันใน 16 จังหวัดจาก JAMBI เพื่อรับมือผลกระทบจากเอลนีโญ

เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2569 นาย Sudaryono รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เป็นประธานกิจกรรมปลูกข้าวพร้อมกัน ซึ่งดำเนินการผ่านระบบออนไลน์ใน 16 จังหวัด ในฐานะมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาลเพื่อเพิ่มการผลิตอาหารแห่งชาติ ท่ามกลางความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กิจกรรมดังกล่าวมีศูนย์กลางอยู่ที่พื้นที่โครงการจัดทำแปลงนาข้าวประชาชน (Cetak Sawah Rakyat: CSR) ในอำเภอ Muara Bulian เขตปกครอง Batang Hari จังหวัด Jambi และมีการดำเนินกิจกรรมพร้อมกันในหลายพื้นที่ผ่านระบบออนไลน์

ในโอกาสดังกล่าว นาย Sudaryono ได้เร่งผลักดันการใช้ประโยชน์พื้นที่ภายใต้โครงการ CSR ในจังหวัด Jambi ให้เข้าสู่กระบวนการผลิตโดยเร็ว โดยตั้งเป้าให้พื้นที่ 5,000 เฮกตาร์สามารถเข้าสู่รอบการเพาะปลูกได้ทันที ทั้งนี้ การเร่งปลูกข้าวถือเป็นมาตรการสำคัญในการเตรียมรับมือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะภัยแล้งและปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการผลิตอาหาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรจึงเรียกร้องให้รัฐบาลท้องถิ่นเร่งเพิ่มการผลิตอาหารในช่วงที่ยังมีฝน โดยชี้ว่า การปลูกเร็วจะช่วยให้สามารถเก็บเกี่ยวได้เร็วขึ้น และยังมีพื้นที่เพาะปลูกมากขึ้นเท่าใด ผลผลิตโดยรวมก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

กระทรวงเกษตรฯ ให้ความสำคัญกับการทำให้พื้นที่ที่จัดทำขึ้นภายใต้โครงการ CSR สามารถใช้ประโยชน์ได้จริง มิใช่เพียงการจัดการหรือเตรียมพื้นที่เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ กระทรวงเกษตรฯ จึงได้ระดมเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร กลุ่ม Brigade Pangan (กองกำลังสนับสนุนด้านอาหาร) รวมถึงเครื่องมือและเครื่องจักรกลการเกษตร เพื่อให้กระบวนการเพาะปลูกดำเนินไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ในระดับพื้นที่ การปลูกข้าวดำเนินการพร้อมกันโดยใช้เทคโนโลยีเกษตรสมัยใหม่ เช่น เครื่องปักดำข้าว และโดรนสำหรับหว่านเมล็ดพันธุ์หรือกระจายปุ๋ย แนวทางดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุงภาคเกษตรให้ทันสมัย และช่วยลดข้อจำกัดจากปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร

รัฐมนตรีช่วยเกษตรอินโดนีเซียนำกิจกรรม ปลูกข้าวพร้อมกันใน 16 จังหวัดจาก JAMBI เพื่อรับมือผลกระทบจากเอลนีโญ

นอกจากนี้ รัฐบาลยังเร่งใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำทุกประเภท เพื่อรองรับความเสี่ยงจากภัยแล้งที่อาจเกิดจากเอลนีโญ โดยมีการสำรวจแหล่งน้ำ จัดเตรียมเครื่องสูบน้ำ ชุดเจาะบ่อ และใช้ประโยชน์จากน้ำในแม่น้ำ เพื่อให้พื้นที่ที่เตรียมไว้สามารถเพาะปลูกได้อย่างต่อเนื่อง นาย Sudaryono เน้นย้ำว่า ช่วงเวลาการเพาะปลูกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการรักษาระดับการผลิต แม้รัฐบาลจะสามารถสนับสนุนเมล็ดพันธุ์และปุ๋ยได้ แต่ไม่สามารถควบคุมปริมาณฝนได้ ดังนั้น เกษตรกรและรัฐบาลท้องถิ่นจึงควรใช้ช่วงเวลาที่เหมาะสมให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ ในระดับประเทศ โครงการ CSR ดำเนินการใน 19 จังหวัด และตั้งเป้าให้พื้นที่ที่จัดทำแล้วทั้งหมดเข้าสู่รอบการเพาะปลูกโดยเร็ว เพื่อเสริมสร้างการผลิตข้าวอย่างยั่งยืน

สำหรับจังหวัด Jambi นาย Al Haris ผู้ว่าราชการจังหวัด ระบุว่า ปัจจุบันจังหวัดมีพื้นที่นามาตรฐานประมาณ 69,000 เฮกตาร์ ขณะที่พื้นที่นาที่มีอยู่จริงในปัจจุบันมีประมาณ 54,000 เฮกตาร์ โดยในปี 2568 โครงการ CSR สามารถเพาะปลูกได้ประมาณ 1,200 เฮกตาร์ และตั้งเป้าเพิ่มเป็น 4,100 เฮกตาร์ในปี 2569 อย่างไรก็ตาม ผลผลิตข้าวของจังหวัดในปัจจุบันยังรองรับความต้องการบริโภคภายในพื้นที่ได้เพียงประมาณร้อยละ 71 จึงยังมีส่วนขาดอีกราวร้อยละ 29 เพื่อบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านข้าว ทั้งนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัด Jambi ระบุว่า รัฐบาลท้องถิ่นจะผลักดันการขยายพื้นที่เพาะปลูกและเพิ่มผลผลิต โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปรับแนวคิดจากการปลูกปีละครั้งไปสู่การปลูกปีละสองถึงสามครั้ง พร้อมเสนอให้รัฐบาลกลางสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มเติม เช่น ระบบชลประทาน ถนนเพื่อการเกษตร และเครื่องอบลดความชื้นข้าว โดยเฉพาะในพื้นที่ Tanjung Jabung Timur เพื่อสนับสนุนความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติและเป้าหมาย Indonesia Emas 2045 (อินโดนีเซียสู่ยุคทอง ปี 2588)

โดยสรุป: การดำเนินกิจกรรมปลูกข้าวพร้อมกันใน 16 จังหวัดของอินโดนีเซียเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการเร่งเพิ่มการผลิตอาหารและเตรียมรับมือความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะภัยแล้งและปรากฏการณ์เอลนีโญ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ภายใต้โครงการ CSR ให้เข้าสู่รอบการเพาะปลูกโดยเร็ว ควบคู่กับการสนับสนุนเครื่องจักรกลการเกษตร แหล่งน้ำ เมล็ดพันธุ์ ปุ๋ย และการมีส่วนร่วมของรัฐบาลท้องถิ่น ทั้งนี้ ความสำเร็จของโครงการขึ้นอยู่กับความเร่งดำเนินงานในระดับพื้นที่ การบริหารจัดการน้ำ และการเพิ่มรอบการเพาะปลูก ซึ่งจะมิมีบทบาทสำคัญต่อการรักษาเสถียรภาพการผลิตข้าวและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียในระยะต่อไป

ที่มา กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 22 เมษายน 2569

อินโดนีเซียเรียกร้องให้ เสริมสร้างการกำกับดูแล ประมงข้ามพรมแดน

อินโดนีเซีย โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (Ministry of Marine Affairs and Fisheries: KKP) ผลักดันให้ประเทศสมาชิกแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการทำประมงอย่างรับผิดชอบ รวมถึงการต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือ Regional Plan of Action to Promote Responsible Fishing Practices including Combating IUU Fishing: RPOA-IUU เสริมสร้างการกำกับดูแลด้านประมงข้ามพรมแดนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

นาย Pung Nugroho Saksono อธิบดีกรมกำกับดูแลทรัพยากรทางทะเลและประมง หรือ Directorate General of Marine and Fisheries Resources Surveillance: PSDKP ระบุในแถลงการณ์ ณ กรุงจาการ์ตา เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2569 ว่า การยกระดับกลไกกำกับดูแลระหว่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากอาชญากรรมด้านประมงมักเกิดขึ้นข้ามเขตอำนาจอธิปไตย และไม่สามารถจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพหากปราศจากความร่วมมือระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ได้ยกกรณีเรือ MV Run Zeng 03 สัญชาติรัสเซีย ซึ่งถูกจับกุมเมื่อเดือนพฤษภาคม 2567 จากการทำประมงผิดกฎหมายในน่านน้ำอินโดนีเซียและอีกหลายประเทศ อีกทั้งยังมีข้อบ่งชี้เกี่ยวกับความผิดอาญาฐานค้ามนุษย์ (Tindak Pidana Perdagangan Orang: TPPO)

เพื่อเสริมสร้างกลไกดังกล่าว อินโดนีเซียร่วมกับพันธมิตรระหว่างประเทศจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับภูมิภาคว่าด้วยอาชญากรรมในภาคประมง (Regional Workshop on Crimes in the Fisheries Sector) ที่จังหวัดบาห์ลี ระหว่างวันที่ 14-16 เมษายน 2569 โดยมีผู้เข้าร่วม 28 คนจากประเทศสมาชิก RPOA-IUU จำนวน 7 ประเทศ พร้อมด้วยผู้เชี่ยวชาญจาก Australian National Centre for Ocean Resources and Security, University of Wollongong ประเทศออสเตรเลีย องค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศ (International Criminal Police Organization: Interpol) สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime: UNODC) และ International Monitoring, Control and Surveillance Network

นาย Saiful Umam เลขาธิการกรม PSDKP ในฐานะผู้อำนวยการบริหารสำนักเลขาธิการ RPOA-IUU กล่าวเพิ่มเติมว่า กลไกความร่วมมือระหว่างประเทศมีความจำเป็นต่อการสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะการไล่ติดตามเรือโดยทันที หรือ hot pursuit ตลอดจนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและข่าวกรองด้านประมงระหว่างประเทศ เพื่อให้การจัดการอาชญากรรมในภาคประมงมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ RPOA-IUU จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2550 ที่จังหวัดบาห์ลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ในฐานะพันธมิตรระดับภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการทำประมงอย่างรับผิดชอบ และต่อต้านการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: IUU Fishing) โดยมีประเทศสมาชิก 11 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา อินโดนีเซีย มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ติมอร์-เลสเต ไทย และเวียดนาม ทั้งนี้ อินโดนีเซียทำหน้าที่เป็นสำนักเลขาธิการของ RPOA-IUU

โดยสรุป: การเรียกร้องของอินโดนีเซียให้ประเทศสมาชิก RPOA-IUU เสริมสร้างการกำกับดูแลประมงข้ามพรมแดนมีนัยสำคัญต่อการยกระดับความร่วมมือด้านความมั่นคงทางทะเลและการบังคับใช้กฎหมายในภูมิภาค เนื่องจากอาชญากรรมด้านประมงมีลักษณะเชื่อมโยงหลายประเทศ และอาจเกี่ยวพันกับความผิดร้ายแรงอื่น เช่น การค้ามนุษย์ ดังนั้น การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวกรองด้านประมง และกลไกความร่วมมือเชิงปฏิบัติการระหว่างประเทศ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมการทำประมง IUU และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืนในภูมิภาค

ที่มา: ANTARA News, วันที่ 23 เมษายน 2569

อุตสาหกรรมยางล้ออินโดนีเซียเผชิญวิกฤต วัตถุดิบจากผลกระทบความขัดแย้งตะวันออก กลาง กำลังการผลิตลดลงร้อยละ 40

เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2569 นาย Aziz Pane ประธานสมาคมผู้ประกอบการยางล้ออินโดนีเซีย (Asosiasi Perusahaan Ban Indonesia: APBI) ระบุว่า อุตสาหกรรมยางล้อของอินโดนีเซียกำลังเผชิญภาวะถดถอยมากขึ้นจากวิกฤตการขาดแคลนวัตถุดิบที่มีฐานการผลิตจากน้ำมันปิโตรเลียม อันเป็นผลจากความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ส่งผลให้โรงงานผลิตยางล้อจำเป็นต้องลดกำลังการผลิตลงถึงร้อยละ 40 ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมจึงเรียกร้องให้รัฐบาลช่วยจัดหาแหล่งวัตถุดิบทางเลือก รวมถึงวัตถุดิบจากรัสเซีย

นาย Aziz ระบุว่า อุตสาหกรรมยางล้อใช้ยางธรรมชาติจากภายในประเทศประมาณร้อยละ 30 ขณะที่วัตถุดิบอีกร้อยละ 70 เป็นสารเคมีที่มีฐานการผลิตจากน้ำมันปิโตรเลียม วัตถุดิบหลักดังกล่าว ได้แก่ rubber processing oil: RPO ซึ่งเป็นสารช่วยในกระบวนการผลิตคอมพาวนด์ยาง carbon black ซึ่งใช้เสริมความแข็งแรงของโครงสร้างยาง และเนฟทา ซึ่งใช้ในการผลิตยางใน

นับตั้งแต่สหรัฐอเมริกาและอิสราเอลโจมตีอิหร่านเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2569 วัตถุดิบยางที่มีฐานการผลิตจากน้ำมันปิโตรเลียมกลายเป็นสินค้าหายากอย่างมากในตลาด เนื่องจากการขนส่งวัตถุดิบดังกล่าวได้รับผลกระทบจากการปิดช่องแคบฮอร์มุซ โดยปกติ โรงงานผลิตยางล้อในอินโดนีเซียจะสำรองวัตถุดิบไว้ได้สูงสุดประมาณ 3 เดือน อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันโรงงานหลายแห่งเริ่มประสบปัญหาวัตถุดิบไม่เพียงพอ รวมถึงโรงงานขนาดใหญ่บางแห่ง

ขณะเดียวกัน โรงงานผลิตยางล้อในอินโดนีเซียต้องหันไปจัดหาวัตถุดิบจากตลาดสิงคโปร์ แม้โรงงานบางส่วนสามารถจัดหาวัตถุดิบได้ แต่ปริมาณยังมีจำกัดและราคาปรับเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยบางรายการมีราคาสูงขึ้นถึงร้อยละ 60 สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ต้นทุนการผลิตของอุตสาหกรรมยางล้อเพิ่มขึ้น และสร้างแรงกดดันต่อความสามารถในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการภายในประเทศ

อุตสาหกรรมยางล้อถือเป็นหนึ่งในกลไกสำคัญของเศรษฐกิจอินโดนีเซีย อีกทั้งยังมีบทบาทโดยตรงต่อการรองรับผลผลิตยางธรรมชาติจากภาคสวนยางภายในประเทศ โดยยางล้อที่ผลิตได้ร้อยละ 85 ส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ ส่วนอีกร้อยละ 15 ถูกใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ภายในประเทศ

นาย Aziz ระบุว่า รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งดำเนินการฉุกเฉินเพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมยางล้อภายในประเทศ เนื่องจากก่อนเกิดวิกฤตวัตถุดิบ อุตสาหกรรมดังกล่าวก็เผชิญปัญหาการลักลอบนำเข้ายางล้อจากจีนและอินเดียอยู่แล้ว โดยสินค้าดังกล่าวผ่านเข้ามาทางท่าเรือขนาดเล็กหรือท่าเรือผิดกฎหมายในพื้นที่เกาะสุมาตราและกาลิมันตัน ส่งผลให้ยางล้อลักลอบนำเข้าแพร่กระจายในตลาดอินโดนีเซีย และกระทบต่อยอดจำหน่ายยางล้อภายในประเทศ

ด้านนาย Edy Irwansyah เลขาธิการบริหารสมาคมบริษัทยางอินโดนีเซีย (Gabungan Perusahaan Karet Indonesia: Gapkindo) จังหวัดสุมาตราเหนือ ระบุว่า ราคาขายธรรมชาติในตลาดโลกได้รับแรงกดดันจากสงครามระหว่างอิหร่านกับสหรัฐอเมริกาและอิสราเอล โดยราคาขายประเภท Technical Specified Rubber: TSR 20 เคยปรับลดลงต่ำกว่าระดับราคาทางจิตวิทยาที่ 200 ดอลลาร์สหรัฐ ก่อนจะกลับขึ้นมาอยู่เหนือระดับดังกล่าวอีกครั้ง

ทั้งนี้ หากสถานการณ์ดังกล่าวยืดเยื้อต่อไป โรงงานผลิตยางล้ออาจเผชิญความเสี่ยงถึงขั้นหยุดดำเนินการ ผู้ประกอบการจึงยังคงติดตามสถานการณ์ในตะวันออกกลางอย่างใกล้ชิด เพื่อประเมินและเตรียมรับมือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ เนื่องจากสงครามในภูมิภาคดังกล่าวกำลังสร้างความไม่แน่นอนต่อตลาดสินค้าโภคภัณฑ์โลกอย่างมีนัยสำคัญ

โดยสรุป: วิกฤตวัตถุดิบในอุตสาหกรรมยางล้ออินโดนีเซียมีสาเหตุสำคัญจากความขัดแย้งในตะวันออกกลาง ซึ่งกระทบต่อการจัดหาสารเคมีที่มีฐานการผลิตจากน้ำมันปิโตรเลียม และทำให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มสูงขึ้น ขณะเดียวกัน อุตสาหกรรมยางล้อยังมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับภาคสวนยางภายในประเทศ เนื่องจากเป็นแหล่งรองรับยางธรรมชาติสำคัญของอินโดนีเซีย หากรัฐบาลไม่สามารถจัดหาแหล่งวัตถุดิบทางเลือก ควบคุมปัญหาการลักลอบนำเข้ายางล้อ และลดความเสี่ยงด้านห่วงโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อุตสาหกรรมดังกล่าวอาจได้รับผลกระทบต่อการผลิต การส่งออก การจ้างงาน และเสถียรภาพของห่วงโซ่อุปทานยาวพาราในระยะต่อไป

ที่มา: Kompas, วันที่ 25 เมษายน 2569

จากสวนสู่พลังงาน: การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำ เป็นกุญแจสำคัญสู่การพึ่งพาตนเองของอินโดนีเซีย

รัฐบาลอินโดนีเซียเร่งขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำในภาคพืชเศรษฐกิจ ในฐานะยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อเสริมสร้างการพึ่งพาตนเองด้านพลังงาน และเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าโภคภัณฑ์ภายในประเทศ ท่ามกลางแรงกดดันจากสถานการณ์โลกและการพึ่งพาพลังงานฟอสซิล แนวทางดังกล่าวทำให้ภาคพืชเศรษฐกิจไม่ได้มีบทบาทเพียงฐานการผลิตวัตถุดิบเท่านั้น หากแต่เป็นรากฐานสำคัญของห่วงโซ่อุปทานพลังงานรูปแบบใหม่ที่ใช้ทรัพยากรภายในประเทศเป็นฐานการผลิต นโยบายดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของประธานาธิบดี Prabowo Subianto ซึ่งได้รับการผลักดันผ่านนโยบายระดับชาติ เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านทางเศรษฐกิจด้วยการเสริมสร้างอุตสาหกรรมปลายน้ำ และลดการพึ่งพาการนำเข้าพลังงาน

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ระบุว่า กระบวนการพัฒนาภาคพืชเศรษฐกิจจำเป็นต้องเปลี่ยนจากการผลิตวัตถุดิบไปสู่การแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง โดยพืชเศรษฐกิจเชิงยุทธศาสตร์หลายชนิด เช่น ปาล์มน้ำมัน อ้อย ข้าวโพด และมันสำปะหลัง กำลังถูกกำหนดให้เป็นฐานสำคัญของการพัฒนาเชื้อเพลิงชีวภาพ ทั้งไบโอดีเซลและไบโอเอทานอล การใช้ประโยชน์จากสินค้าเกษตรภายในประเทศถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเสริมสร้างสัดส่วนพลังงานชีวภาพในโครงสร้างพลังงานแห่งชาติ และลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิล ขณะเดียวกัน รัฐบาลยังให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างภาคต้นน้ำผ่านการเพิ่มผลผลิตและผลิตภาพ รวมถึงการเร่งรัดโครงการปลูกทดแทนปาล์มน้ำมันของเกษตรกรรายย่อย (People's Palm Oil Replanting Program: PSR) การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนการกำกับดูแลใบอนุญาตและการรับรองความยั่งยืน เช่น มาตรฐานน้ำมันปาล์มยั่งยืนของอินโดนีเซีย หรือ Indonesian Sustainable Palm Oil: ISPO

สำหรับสินค้าอ้อย รัฐบาลอินโดนีเซียยังผลักดันการเร่งบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาล ควบคู่กับการรองรับความต้องการใช้ไบโอเอทานอล ผ่านโครงการรื้อและปลูกอ้อยใหม่ (bongkar ratoon) และการขยายพื้นที่เพาะปลูกอ้อยในระดับประเทศให้ได้ถึง 200,000 เฮกตาร์ นอกจากนี้ การปรับปรุงฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศด้านพืชเศรษฐกิจยังเป็นภารกิจสำคัญ เพื่อให้การวางแผนมีความแม่นยำและยั่งยืนมากขึ้น โดยเฉพาะการสนับสนุนความร่วมมือด้านวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพ ทั้งนี้ การบูรณาการตั้งแต่การผลิต การแปรรูป ไปจนถึงการใช้ประโยชน์ จะช่วยให้การพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำในภาคพืชเศรษฐกิจเป็นรากฐานเชิงยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารไปพร้อมกัน ตลอดจนสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ทั่วถึงและยั่งยืน

โดยสรุป: การเร่งพัฒนาอุตสาหกรรมปลายน้ำในภาคพืชเศรษฐกิจของอินโดนีเซียเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการยกระดับสินค้าเกษตรจากวัตถุดิบไปสู่ผลิตภัณฑ์พลังงานชีวภาพที่มีมูลค่าเพิ่มสูง โดยเฉพาะไบโอดีเซลและไบโอเอทานอลจากปาล์มน้ำมัน อ้อย ข้าวโพด และมันสำปะหลัง หากอินโดนีเซียสามารถเพิ่มผลิตภาพภาคต้นน้ำ เร่งรัดการปลูกทดแทนปาล์มน้ำมัน ขยายพื้นที่อ้อย และพัฒนาระบบข้อมูลพืชเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยลดการพึ่งพาพลังงานฟอสซิล เสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร และสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของประเทศในระยะต่อไป

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย, วันที่ 25 เมษายน 2569

หัวหน้า BPJPH และรัฐมนตรีการค้าอินโดนีเซียประสานความร่วมมือเตรียมบังคับใช้การรับรองฮาลาลสำหรับสินค้านำเข้า-ส่งออก

วันที่ 27 เมษายน 2569 นาย Ahmad Haikal Hasan หัวหน้าหน่วยงานหลักประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาลของอินโดนีเซีย (The Halal Product Assurance Organizing Agency: BPJPH) และนาย Budi Santoso รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าอินโดนีเซีย ได้จัดการประชุมร่วมกันเพื่อหารือเกี่ยวกับการดำเนินมาตรการบังคับใช้การรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์นำเข้าและส่งออก โดยมีเป้าหมายเพื่อเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในหลายภาคส่วน ท่ามกลางแนวโน้มการขยายตัวของการค้าโลก และรองรับการบังคับใช้ข้อกำหนดฮาลาลภาคบังคับในวันที่ 18 ตุลาคม 2569 ทั้งนี้ การประชุมดังกล่าวให้ความสำคัญกับการปรับประสานนโยบายและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินมาตรการรับรองฮาลาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในการประชุมครั้งนี้ นาย Haikal ระบุว่า ในช่วงสำคัญของการเตรียมบังคับใช้ข้อกำหนดการรับรองฮาลาล การประสานงานระหว่างกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อประสิทธิภาพของนโยบาย และการสร้างความชัดเจนให้แก่ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ที่ดำเนินกิจกรรมนำเข้าและส่งออก ที่ประชุมได้พิจารณาประเด็นเชิงยุทธศาสตร์หลายด้าน ได้แก่ ความพร้อมเชิงนโยบาย การปรับประสานกฎระเบียบ และการบริหารจัดการฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์นำเข้าและส่งออกที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านหลักประกันผลิตภัณฑ์ฮาลาล นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการบูรณาการระบบข้อมูลและการเร่งรัดบริการที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนความคล่องตัวของการเคลื่อนย้ายสินค้าข้ามพรมแดน

ในโอกาสเดียวกัน นาย Budi ระบุว่า ภาคการค้าของอินโดนีเซียกำลังอยู่ในช่วงเร่งขยายตัว ดังนั้น การรับรองฮาลาลจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการยกระดับคุณภาพสินค้า และเสริมสร้างความเชื่อมั่นต่อผลิตภัณฑ์อินโดนีเซียในตลาดโลก ทั้งนี้ BPJPH และกระทรวงการค้าอินโดนีเซียเห็นพ้องกันว่า การบังคับใช้ข้อกำหนดฮาลาลไม่ควรเป็นอุปสรรคทางการค้า หากแต่ควรทำหน้าที่เป็นกลไกเพิ่มมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์อินโดนีเซียในตลาดระหว่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการเชิงรูปธรรม ทั้งการยกระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ การเร่งรัดกระบวนการรับรองฮาลาล และการเสริมสร้างระบบกำกับดูแลแบบบูรณาการ

ภายหลังการประชุม BPJPH และกระทรวงการค้าจะเพิ่มความร่วมมือเชิงเทคนิคในด้านการปรับประสานกฎระเบียบ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และการลดความซับซ้อนของกระบวนการบริการที่เกี่ยวข้องกับการรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์นำเข้าและส่งออก แนวทางดังกล่าวมีเป้าหมายให้การบังคับใช้มาตรการรับรองฮาลาลดำเนินไปอย่างบูรณาการมากขึ้น ควบคู่กับการรักษาความคล่องตัวของการเคลื่อนย้ายสินค้าในกิจกรรมการค้าระหว่างประเทศ

โดยสรุป: การประสานงานระหว่าง BPJPH และกระทรวงการค้าอินโดนีเซียแสดงถึงความพยายามของรัฐบาลในการเตรียมความพร้อมก่อนการบังคับใช้ข้อกำหนดการรับรองฮาลาลสำหรับผลิตภัณฑ์นำเข้าและส่งออกในวันที่ 18 ตุลาคม 2569 โดยให้ความสำคัญกับการทำให้มาตรการดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคต่อการค้า แต่เป็นกลไกเพิ่มมูลค่าและเสริมความเชื่อมั่นต่อผลิตภัณฑ์อินโดนีเซียในตลาดโลก ทั้งนี้ การปรับประสานกฎระเบียบ การบูรณาการระบบข้อมูล การเร่งรัดบริการรับรอง และการสร้างความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการ จะเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการบังคับใช้มาตรการฮาลาลในระยะต่อไป

ที่มา: BPJPH, วันที่ 27 เมษายน 2569

ประธานาธิบดี PRABOWO แต่งตั้งหัวหน้าสำนักงาน ประธานาธิบดี หัวหน้าหน่วยงานสื่อสารรัฐบาล และ หัวหน้าสำนักงานกักกันโรคอินโดนีเซีย

เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2569 ประธานาธิบดี Prabowo Subianto ได้ประกอบพิธีแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานประธานาธิบดี หัวหน้าหน่วยงานสื่อสารรัฐบาล และหัวหน้าสำนักงานกักกันโรคอินโดนีเซีย ณ พระราชวัง กรุงจาการ์ตา โดยมีรองประธานาธิบดี Gibran Rakabuming Raka ผู้แทนสถาบันแห่งรัฐ คณะรัฐมนตรีแดงขาว (Red and White Cabinet) ผู้บัญชาการกองทัพแห่งชาติอินโดนีเซีย และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอินโดนีเซีย เข้าร่วมพิธี ในการแต่งตั้งครั้งนี้ ประธานาธิบดี Prabowo ได้แต่งตั้งนาย Dudung Abdurachman ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานประธานาธิบดี และนาย Muhammad Qodari ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานสื่อสารรัฐบาล โดยการแต่งตั้งดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายประธานาธิบดีสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ฉบับที่ 52/P ปี 2569 ว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งและการแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานประธานาธิบดีและหัวหน้าหน่วยงานสื่อสารรัฐบาล

นอกจากนี้ ประธานาธิบดี Prabowo ยังได้แต่งตั้งนาย Abdul Kadir Karding ให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานกักกันโรคอินโดนีเซีย ตามกฎหมายประธานาธิบดีสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ฉบับที่ 50/TPA ปี 2569 ว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงภายในสำนักงานกักกันโรคอินโดนีเซีย พิธีแต่งตั้งดำเนินไปพร้อมกับการกล่าวคำปฏิญาณตนตามหลักศาสนาอิสลาม โดยประธานาธิบดี Prabowo เป็นผู้นำกล่าวคำปฏิญาณ ซึ่งมีสาระสำคัญว่าผู้ได้รับแต่งตั้งจะจงรักภักดีต่อรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ค.ศ. 1945 และจะปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัดในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประเทศชาติและรัฐ ภายหลังจากนั้น ผู้ได้รับแต่งตั้งได้ลงนามในบันทึกการรายงานการแต่งตั้ง ก่อนปิดท้ายด้วยการแสดงความยินดีจากประธานาธิบดี รองประธานาธิบดี และแขกผู้มีเกียรติที่เข้าร่วมพิธี

โดยสรุป: การแต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานประธานาธิบดี หัวหน้าหน่วยงานสื่อสารรัฐบาล และหัวหน้าสำนักงานกักกันโรคอินโดนีเซียครั้งนี้ เป็นการแต่งตั้งบุคลากรระดับสูงของฝ่ายบริหารภายใต้รัฐบาลประธานาธิบดี Prabowo โดยมีเป้าหมายเพื่อให้การบริหารราชการของหน่วยงานสำคัญดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานกักกันโรคอินโดนีเซียมีความเกี่ยวข้องกับการกิจด้านกักกัน การควบคุมสินค้าเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และมาตรการสุขอนามัย และสุขอนามัยพืช จึงมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยทางชีวภาพและการเคลื่อนย้ายสินค้าข้ามพรมแดนของอินโดนีเซียในระยะต่อไป

ที่มา: สำนักเลขาธิการรัฐอินโดนีเซีย, วันที่ 27 เมษายน 2569